

Srečanje aktivistov borcev in občanov

11. SEPTEMBRA BO VRHNIKA PRIREDITELJICA 3. ZBORA AKTIVISTOV IN BORCEV NOTRANJSKE

Kot smo že najavili v zadnji pomladanski številki bo septembra, točneje 11. tega meseca, Vrhnika prirediteljica tretjega srečanja aktivistov OF in borcev NOV Notranjske.

Letos, ko proslavljamo življenjske jubileje tovariša Tita in Zveze komunistov, smo Vrhniki še zlasti počaščeni, da bo praznik notranjskih aktivistov in borcev prav v naši občini.

Po mnogih težavah, ki so nastopale pri organizaciji tega srečanja, smo se končno uspeli dogovoriti z ostalimi občinami, katere veže dogovor o tovrstnem ohranjanju tradicij NOB - to je občino Cerknico, Logatec in Vič - Rudnik - o višini stroškov, ki jih bo nosila vsaka občina udeleženka. Vsi predvodni stroški proslave znašajo 36 starih milijonov, tako da vsaka občina prispeva 9 milijonov, od razpoložljivih denarnih sredstev pa so odvisne vse ostale stvari: program proslavljanja, ureditev prireditvenih prostorov in osrednjega prireditvenega prostora pred Domom JLA, obveščanje in propaganda, zagotovitev prehrane za udeležence in tako naprej, saj pričakujemo, da se bo tega srečanja udeležilo do 10.000 ljudi, seveda pa nam slabo vreme lahko prekrži naša pričakovanja.

Odbor za pripravo tega srečanja je pripravil naslednji program:

PETEK, 9. septembra: **NEDELJA, 11. septembra**
ob 18. uri - ob 6. uri

Otvoritev razstave akademskega slikarja Vladimira Lakoviča v prostorih IUV s kratkim kulturnim programom

ob 20. uri -

Filmsko gledališče ZKO Vrhnika predvaja film „Užiška republika“ z uvodom filmskega kritika v Cankarjevem domu

SOBOTA, 10. septembra:
ob 17. uri -

Revija pevskega zborov in godb iz vseh štirih občin na trgu pred Domom JLA

ob 19,30 uri -

Tiskovna konferenca - predstavitev knjige pisatelja Karla Leskovca „Nevarni koraki“ v Domu JLA

Odbor za pripravo tega srečanja je izdal tudi spominsko značko in plakat srečanja. Značka simbolizira vojno, revolucijo, na plakatu pa je fotografija porušenega Štampetovega mostu s partizani in komaj sluteno silhueto Polhograjske Gmade v ozadju. Vrhnika in okolica med NOB je tudi vsebina recitala, ki ga bo izvedla domača mladinska dramska skupina.

KADRI IN KADROVSKA POLITIKA

TUDI TU VRZELI

Na zadnji seji predsedstva Občinske konference SZDL, ki je bila še pred časom dopustov, so člani predsedstva skupaj s člani Druženopolitičnega zbora in predstavniki kadrovske koordinacije obravnavali poročilo o uresničevanju resolucije skupščine SR Slovenije in o osnovah kadrovske politike v občini.

V uvodnem poročilu, ki ga je podala članica predsedstva tovarišica Mika Verbičeva, je med drugim poudarila, da so spremeni položaj delavca in občana, novi samoupravni odnosi znotraj združenega dela, zahtevali bistveno nov pristop k načrtovanju in uresničevanju kadrovske politike in v skladu s tem kadrovske funkcije. Predvsem gre za stalno preverjanje vsebine, idejnosti, celovitosti in učinkovitosti kadrovske politike - za demokratizacijo in podružbljanje kadrovske politike s strani njenih nosilcev.

Gre za spoznanje o tem, da je kadrovska politika kot področje posebnega družbenega interesa postala predmet širokega družbenega dogovarjanja in samoupravnega sporazumevanja.

Tako družbeni dogovor zavezuje podpisnike, da organizirajo kadrovske službe, kjer jih še nimajo, saj mora kadrovska služba kot organizacija kadrovske funkcije obstajati v sleherni sredini združenega dela, kot strokovni center za pripravljane kadrovske odločitve, zlasti v fazi predpriprav za oblikovanje določene kadrovske politike.

Če pregledamo stanje na tem področju v naši občini vidimo, da težko govorimo o samostojni kadrovski službi, saj pretežni del organizacij združenega dela meni, da tako službo sicer imajo, vendar je v bistvu to splošna socialno kadrovska služba. Torej tudi za delo v kadrovskih službah nimamo strokovno usposobljenih delavcev. Vzroki za takšno stanje so različni. Znano je, da so se kadrovske službe še ne tako dolgo nazaj, reševali praktično, med seboj nepovezane. Seveda pa s tem ne smatramo, da bo treba tudi v najmanjših OZD oziroma delovnih skupnostih postaviti samostojen aparat kadrovske službe; nasprotno, moramo si prizadevati, da bodo vprašanja kadrovske politike vselej povsod prisotna, s predhodno strokovno pripravo, ki pa jo lahko za posamezno sredino po naročilu splošne strokovne službe opravi za to pooblaščen skupna strokovna služba občine.

Intenzivna stopnja organiziranosti kadrovske službe in s tem kadrovske funkcije v združenem delu, je zelo različna tudi zaradi še vedno prisotne miselnosti, da delavci v kadrovske službi ne morejo prispevati k dvigu produktivnosti in so tako samo dodatno breme za organizacijo. To so površne ocene posameznih struktur, katerim je sodobna organizacija dela tuja ali pa posledica neosveščenosti in nepoznavanja bistva dobro organi-

zirane kadrovske službe kot strokovno operativnega nosilca kadrovske funkcije.

Ne gre namreč zanemarjati dveh vidikov pomena kadrovske službe: ekonomskega in socialnega. Ekonomskega v tem smislu, da je z domišljenimi kadrovskimi aktivnostmi mogoče vplivati na ljudi, da izrabijo svoje potencialne možnosti in sposobnosti v korist povečanja delovnega učinka in socialnega v tem pogledu, da je z najrazličnejšimi kadrovskimi dejavnostmi mogoče preprečevati ali vsaj zmanjševati posledice negativne plati hitrega tehnološkega razvoja, to je odtujenja ljudi in dehumanizacije.

Če smo kritični do stanja kadrovske službe v organizacijah združenega dela na območju občine, potem ne moremo mimo ugotovitve, da temu stanju botruje dejstvo, da tudi na nivoju občine še vedno nimamo organizirane kadrovske službe. Potreba po organiziranju te službe je bila močno prisotna že v času oblikovanja samega družbenega dogovora. Sprejeti so bili tudi sklepi tako v okviru družbenopolitičnih organizacij, kot v okviru občinske skupščine, da je takšno službo potrebno ustanoviti, vendar več kot štiri letno prizadevanje še ni uresničeno.

Najpomembnejše ugotovitve o kadrovske politiki, ki so bile postavljene tej seji, so bile na koncu strnjene v nekaj točk:

1. Izobrazbena struktura delavcev, zlasti na pomembnih delovnih mestih se ne spreminja v skladu s hitrim gospodarskim in splošnim razvojem občine,

2. Premajhna je usklajenost izobrazbene in poklicne strukture s pogoji in zahtevami delovnega mesta, kjer se marsikje razvojni delovni programi ne povezujejo s plani kadrov in kadrovske politiko,

3. Načrtovanje in planiranje kadrov je premalo razvito,

4. Vse premalo pozornosti se posveča normativni dejavnosti (izdelavi sistemizacije delovnih mest, vrednotenju delovnih objektovnih pogojev dela in zahteva po znanju, psihičnih lastnostih ter drugih sposobnostih za zasedbo delovnega mesta.

5. Kadrovske štipendiranje ni načrtno in povezano z resničnimi perspektivnimi potrebami temeljnih in drugih organizacij združenega dela, kar povzroča težave pri zaposlovanju, prenasičenosti in deficitarnosti nekaterih profilov, prekomerno fluktuacijo, nejalno prevzemanje strokovnega kadra idr.

6. Vedno bolj pereč problem postaja dopolnilno izobraževanje

ob delu in permanentno organiziranje izobraževanja - v stroki,

7. Potrebno in pomembno je dopolnilno izobraževanje poslovnih kadrov - organizatorjev sodobnega poslovanja - v samoupravni organizaciji dela v posameznih panogah gospodarstva in v družbenih dejavnostih,

8. Vse premalo je idejnopolitičnega izobraževanja delavcev samoupravljavcev,

9. Problemi narekujejo nujnost organiziranja strokovnih kadrovske službe, ki bodo lažje, uspešno in dosledno oblikovale strokovne osnove za samoupravno odločanje delovnih ljudi na področju vprašanj kadrovske politike in kadrovske rešitve.

Ob upoštevanju vsega navedenega ne moremo mimo ugotovitve:

1. Na področju strokovne usposobljenosti za ustvarjanje pogojev samoupravnega organiziranja in delovanja na področju kadrovske politike, je v občini velik deficit,

2. Zaznava je pomanjkljivost v koordiniranju akcij na področju prizadevanj za:

- ustvarjanje strokovnih pogojev,
- samoupravno organiziranje,
- podružbljanje kadrovske politike,

3. Da smo v planskih dokumentih v razkoraku s

- potrebami združenega dela glede na srednjeročni plan razvoja,
- nimamo opredeljenih instrumentov za pokrivanje kadrovske potrebe,

- odsotna je dolgoročna projekcija potreb po kadrih.

4. Če sprejetih sklepov za spremembe na področju kadrovske politike v občini nismo dosledno uresničevali.

5. Konkretne naloge, ki stojijo pred vsemi nosilci nalog pa so:

- postavitev strokovne kadrovske službe v vseh sredinah, še posebej v okviru občinske skupščine, kjer jo je potrebno takoj ustanoviti in rešiti kadrovske zadatke,
- dopolniti in uskladiti družbeni dogovor o kadrovske politiki z določili zakona o združenem delu in z izkušnjami dosedanje prakse,

- zagotoviti, da bo komisija za spremljanje uresničevanja družbenega dogovora o kadrovske politiki izvrševala poverjene ji naloge,
- jasno opredeliti posamezne nosilce nalog,
- celotno problematiko kadrovske politike in uresničevanja družbenega dogovora o kadrovske politiki je potrebno posredovati v razpravo temeljnim samoupravnim skupnostim,
- razpravo o kadrovske problematiki je potrebno povezati z nalogami, ki izhajajo iz priprav na volitve v letu 1978.

DOLOČENA TRASA PLINOVODA

Del trase magistralnega plinovoda poteka tudi preko naše občine in Izvršni svet Skupščine občine Vrhnika je že izdal soglasje na predlog o delni preusmeritvi trase plinovoda, ki je bil predlagan na seji koordinacijske komisije za strokovna vprašanja urbanizma. Na tej seji so bili prisotni tudi predstavniki Gozdnega gospodarstva Ljubljana, Kmetijsko-zemljiške skupnosti Vrhnika in krajevnih skupnosti Vrhnika, Stara Vrhnika, Zaplana in Ligojna.

Trasa plinovoda dvakrat seka glavno cesto pri Snežnem griču in se tu približa železniški progi, nato pa poteka vzporedno s cesto Logatec-Vrhnika in pred vodovodnim zajetjem zavije proti severu v smeri Betajnovce, od tu teče proti vzhodu po pobočju Trojice in nato ob robu vojaškega rezervata. Nato prečka sedlo med Trojico in Tičnico ter se ob severozahodnem robu zazidalnega območja spusti do vzpetine Hruševica. Nato sledi cesti Vrhnika-Ligojna, obide Ligojno na zahodni strani in ob cesti Ligojna-Horjul preide na območje občine Ljubljana-Vič.

Zakaj vedno le problemi?

Na Logu se že dalj časa pojavlja dokaj neprijeten problem pokopa umrlih krajanov. Temu je prav gotovo delno kriva sama krajevna skupnost Log in njeno bivše vodstvo, ker se ni to že pred šestimi leti odločilo za sofinanciranje pokopališča na Brezovici. Drugi del odgovornosti pa nosijo tudi občinske službe, ker niso pokazale dovolj razumevanja za tovrstno komunalno ureditev.

Pred tremi leti je bil delež naše krajevne skupnosti 32 starih milijonov, od občine pa smo dobili le 5 milijonov in ta denar smo ponudili Krajevni skupnosti Brezovica za sofinanciranje tamkajšnjega pokopališča, a smo od njih dobili odgovor, da ne prosijo miloščine in je tako s tem možnost pokopavanja naših krajanov na Brezovici odpadla. Tako smo bili prisiljeni, da pričnemo z gradnjo lastnega pokopališča.

Občinski urbanistični načrt je na našem koncu predvidel le stanovanjsko gradnjo, vse ostalo kot so šola, vrtec, kanalizacija, ceste, elektrika in pokopališče pa mora reševati sama krajevna skupnost.

Prav zaradi kopice teh neresenih komunalnih vprašanj je prišla naša krajevna skupnost v težaven položaj, saj moramo zamujeno in tudi napake nekaterih posameznikov reševati z lastnimi sredstvi in prostovoljnimi delom. Tako smo že zgradili dva transformatorja, potegnili daljnovod z Drenovega Griča do Loga, obnovili vodovodno omrežje z novim zajetjem v Strgarju, obnovili Rimsko cesto čez Rosovše in opravili še vrsto drugih manjših komunalnih del.

Pred krajinami Loga pa stojijo še tri velike naloge: ureditev pokopališča, gradnja doma družbeno-

političnih organizacij, treba pa bo tudi povečati rezervoar za vodo na 500 kub. m.

Prav gotovo je najtežja med temi nalogami prav gradnja pokopališča. Po dolgem času in številnih geoloških in sanitarnih raziskavah smo dobili potrebno dokumentacijo in soglasja. Prostor, kjer bo novo pokopališče z mrliško vežico, je na Rosovšah, približno 150 metrov od cerkve Svetega Janeza. Za novo pokopališče je predvideno približno 12.000 kvadratnih metrov površine, dostop do pokopališča pa je možen iz treh strani.

Želja krajevne skupnosti in tudi občine je, da bi gradili tak objekt — pokopališče, ki bi zadostovalo za potrebe več naselij, pa tudi lažje in hitreje bi gradili z združenimi sredstvi. Vem, da se je pri tem pojavil določen odpor nekaterih posameznikov, samo to pa ne bi smelo biti razlog, da delamo vsak po svoje. Mnogi krajinani tudi niso bili pravilno informirani, vodilni v krajevni skupnosti bi morali ljudem pravilno pojasniti prednosti take skupne gradnje.

Znano nam je tudi, da občinski proračun za tovrstno gradnjo nima predvidenih sredstev in bodo morale tudi ostale krajevne skupnosti same reševati tovrstne probleme. Prav zato bi skupno

Po 29 mesecih ustanovljena SKIS

SE BO STANJE IZBOLJŠALO?

V prvih dneh julija smo tudi na Vrhniki ustanovili Samoupravno komunalno interesno skupnost, čeprav je bil iniciativni odbor za ustanovitev te skupnosti ustanovljen že januarja 1975. Torej je proces ustanavljanja te skupnosti trajal kar 29 mesecev in člani tega odbora so imeli veliko težav, saj so morali premagati mnoge »nezainteresiranosti« za ustanovitev te samoupravne interesne skupnosti.

Za uspešnejše delo na posameznih področjih komunalne dejavnosti ima skupščina te samoupravne interesne skupnosti temeljne interesne enote za posamezne skupine komunalnih dejavnosti, in sicer:

— temeljna interesna enota za ceste; njen predsednik je Branko Jereb;

— temeljna interesna enota za stavbna zemljišča; predsednik je Tone Vahen;

— temeljna interesna enota za mestna zemljišča; predsednik je Franc Jelovšek;

— temeljna interesna enota za vodno gospodarstvo, katere predsednik je Franc Okrajšek.

Samoupravna komunalna interesna skupnost bo zbirala sredstva za svoje delovanje iz:

— prispevka porabnikov komunalnih storitev in naprav;

— prispevka za uporabo mestnega zemljišča;

— prispevka za ceste in odstopljeni del iz cene goriv;

— del stanovanjskega prispevka;

— prispevka investitorjev za urejanje stavbnih zemljišč;

investiranje več krajevnih skupnosti v tak objekt veliko prispevalo k hitremu reševanju problema pokopališč.

V krajevni skupnosti smo tudi že pripravili ključ za zbiranje sredstev; predlagali smo, da bi tisti krajinani, ki že imajo svoj prostor na pokopališču na Brezovici prispevali 30 starih tisoč in sicer le za mrliško vežico, tisti, ki pa še nimajo svojih grobov, pa 100 starih tisoč. Zdi se nam, da to ni velik znesek, res pa je, da se bo ta verjetno še nekoliko povečal, če bomo pokopališče gradili sami. Tisti naši krajinani, ki so že imeli v hiši mrlišca in niso vedeli, kam ga bodo drugi dan lahko pokopali ker niso še imeli svojega prostora dobro vedo, kako zna biti takšna situacija težka in verjetno bo vsak med nami rade volje prispeval potrebni delež, samo da ima urejeno tudi to vprašanje.

Zato svet Krajevne skupnosti Log prosi in pričakuje od krajanov razumevanje in vsestransko pomoč!

Predsednik KS LOG
Ludvik Rožnik

OBČANI OBČINE VRHNIKA!

V čim večjem številu se udeležite vseh prireditev, ki bodo v dneh 9., 10., še zlasti pa osrednje proslave 11. septembra, saj postaja zbor Notranjskih aktivistov množična manifestacija, na kateri se obujajo tradicije narodnoosvobodilne borbe!

Komunalne dejavnosti, ki jih zajema SKIS, so komunalne dejavnosti posebnega družbenega pomena:

— javna razsvetljava v naseljih,

— vzdrževanje čistoče javnih površin v naseljih, odstranjevanje smeti ter vzdrževanje javnih sanitarij,

— urejanje ulic, trgov in cest v naseljih,

— urejanje zelenih površin v naseljih,

— upravljanje in urejanje stavbnega zemljišča,

— opremljanje naselij z javnimi otroškimi igrišči,

— vzdrževanje varstvenih pasov in rezervatov,

— opravljanje pokopališke in pogrebne dejavnosti,

— opremljanje naselij z javnimi parkirišči,

— urejanje in vzdrževanje lokalnih in nekategoriziranih cest,

— opremljanje naselij z javnimi tržnicami.

Nedvomno bo z ustanovitvijo te interesne skupnosti zagotovljen hitrejši razvoj komunalnih zmogljivosti, dostopne kvalitetnejše komunalne storitve in pa financiranje izgradnje, rekonstrukcije in vzdrževanje komunalnih zmogljivosti. Pri opravljanju teh nalog bo komunalna skupnost morala sodelovati z drugimi samoupravnimi skupnostmi in organizacijami, zlasti na področju urbanizma, stanovanjskega gospodarstva, elektrogospodarstva itd.

— sredstev, ki izvirajo iz mestne zemljiške rente;

— komunalne takse;

— del sredstev, namenjenih za varstvo okolja;

— namenska in odstopljena sredstva skupščine občine;

— namenska združena sredstva OZD;

— namenskega samoprispevka;

— kreditov in drugih sredstev.

Skupščino Samoupravne komunalne interesne skupnosti (SKIS), katere predsednik je Franc Gantar, sestavljata dva zbora, in sicer:

— zbor uporabnikov, ki ima 36 delegatskih mest in ga sestavljajo delegati delovnih ljudi in občanov iz krajevnih skupnosti in delavcev OZD kot porabnikov komunalnih storitev. Predsednik tega zbora je Andrej Grampovčan, podpredsednik pa Miha Stergar in pa

— zbor izvajalcev komunalnih storitev. Ta ima 9 delegatskih mest in ga sestavljajo delegati delavcev komunalnih delovnih organizacij v občini, predsednik zbora pa je Dušan Weixler.

ZAČETNA DELA NA VODOVODU V BEVKAH

Tudi v Bevkah bo kmalu tekla kvalitetna voda. Prav zato so se že sestali odgovorni tovariši iz naše krajevne skupnosti na seji, ki jo je vodil predsednik KS tovariš Milan Nartnik in se dogovorili, kako naj vsa dela potekajo.

Našli smo nov vir, ki ima zelo močan pritisk, nekako okrog 5 litrov na sekundo. Tako je te vode za vas Bevke dovolj, kasneje pa bi jo lahko koristile tudi sosednje vasi. Rečeno je, da priteka ta voda nekje iz Polhograjskih dolomitov. Tudi Geološki zavod iz Ljubljane je že izdal analizo, da je ta voda pitna.

Na tej seji so krajinani iz Bevk tudi sklenili, da že naslednji dan primejo za krampe in lopate, saj mora biti novo zajetje 6 metrov dolgo, 2 metra široko, treba pa ga je bilo tudi poglobiti za en meter.

Če bodo tudi vsa nadaljnja dela potekala po predvidenih načrtih, bomo vaščani Bevk imeli že čez dobro leto dni kvalitetno vodo. Tudi sredstva, za katera smo se odločili zbirati jih s pomočjo samoprispevka, se že stekajo. Seveda pa teh ne bo dovolj za kritje vseh stroškov in naša Krajevna skupnost upa, da ji bo pri reševanju tega problema priskočila na pomoč tudi občina ali kak druga skupnost.

Vladka Sepeta

LOKACIJA POTUJOČIH ZABAVIŠČ — KJE NA VRHNIKI?

Zadnji primer gostovanja cirkusa na Vrhniki letos spomladi, je povzročil veliko polemik in negodovanj okoli izdaje dovoljenja za prostor pred Mercatorjem.

Poleg določil, ki jih zahteva zakon, je Oddelek za notranje zadeve Skupščine občine, ki ta dovoljenja izdaja, od predstavnika cirkusa pred izdajo dovoljenja zahteval še soglasje Kulturne skupnosti, lastnika prostora, Komunalnega podjetja in še nekatera druga soglasja in nato izdal dovoljenje za dva dni.

Moramo poudariti, da ne obstajajo zakonite prepovedi za izdajo dovoljenj potujočim zabaviščem ali za prepoved lokacije na določenih krajih na območju mesta Vrhnike ali kje drugje v občini. Nagel razvoj urbanizma na Vrhniki pa zahteva, da se poišče in zakonsko določi nov primeren prostor za potujoča zabavišča, ker je sedanji pred gasilskim domom, kjer je bila že pred 2. svetovno vojno in v vseh letih po njej stalna lokacija, predviden za druge namene.

Prostovoljnimi delovnimi akcijami na Logu so se pridružili tudi mladi. Tako so na akciji, ki so jo organizirali že spomladi, speljali 50 kubikov peska in z njim nasuli cesto Log vas-Rosovše. Pri delu jim je pomagala pesem in dobra volja. Ob tej akciji so tudi ugotovili, da je še veliko stvari, ki bi se jih dalo urediti samo s prostovoljnimi delom.

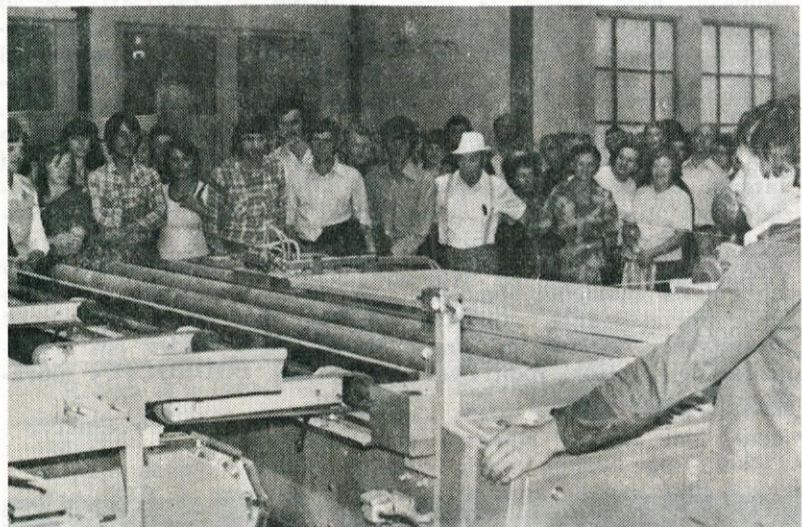

LIKO

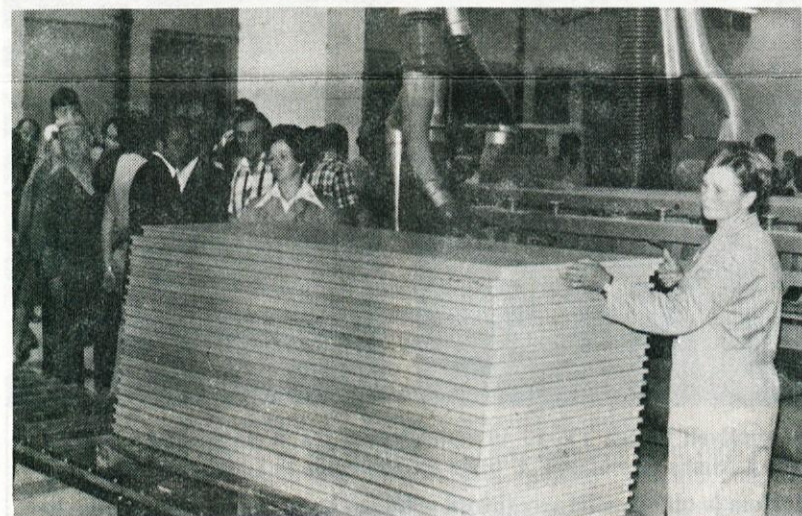
NOVE DELOVNE ZMAGE

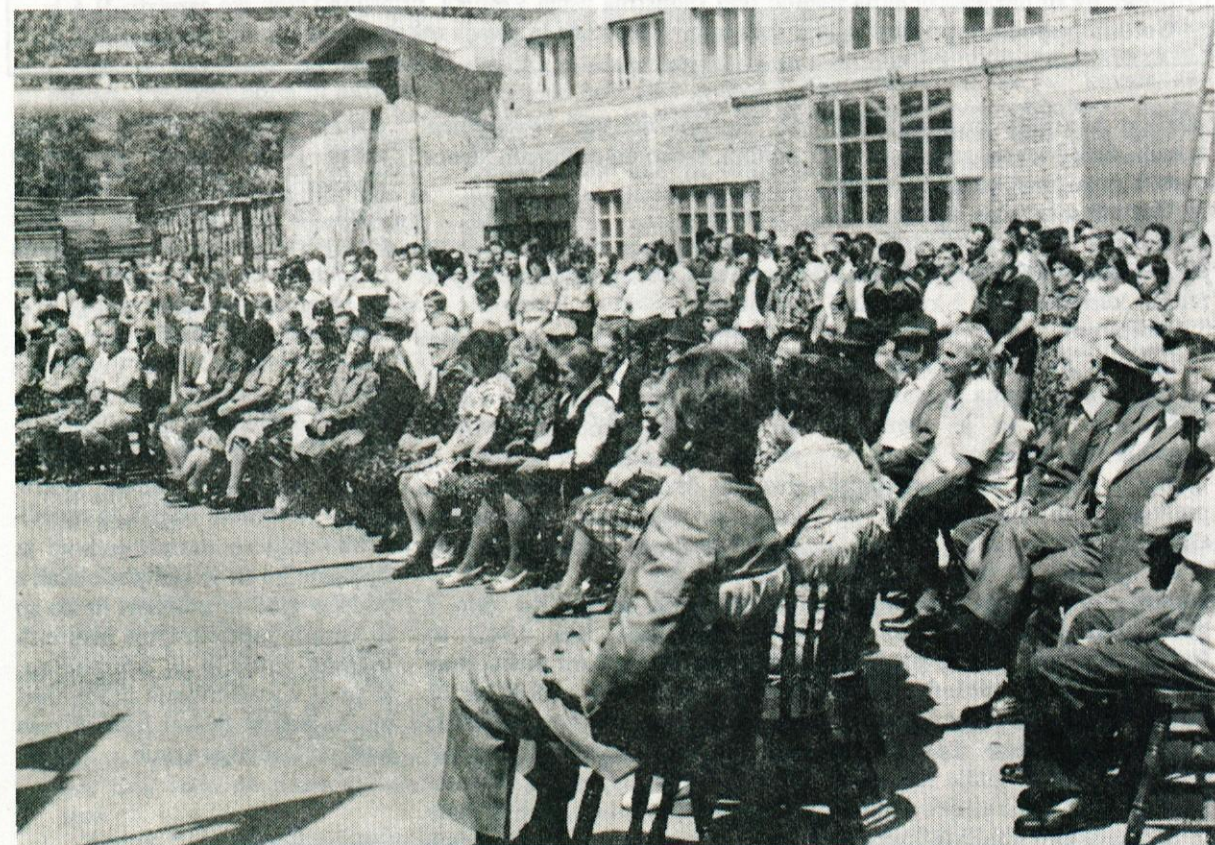
Ob otvoritvi nove vratarne je vrstico prerezala delavka, ki je najdlje zaposlena v tej delovni organizaciji

Moderna tehnologija zahteva vse manj delavcev; tisti, ki pa so še potrebni, pa morajo biti vse bolj usposobljeni

Ogled novega proizvodnega procesa

Delavci in gostje tovarne vrat na otvoritveni slovesnosti v Borovnici

V srednjeročnem programu razvoja od 1975 do 1980 so delavci v LIKU ugotovili, da se je odprla pot za hitrejši razvoj s povečanjem in modernizacijo proizvodnje. Tako so se opredelili, da bo TOZD Parketarna Verd postala predvsem proizvajalec stolov, v Borovnici pa naj bi izdelovali predvsem stavbno pohištvo. Delna rekonstrukcija stolarnarje je bila zaključena že leta 1973, z rekonstrukcijo borovniške vratarne pa se zaključuje prvo obdobje tako začrtanega programa.

Poleg vratarne v Borovnici je istočasno stekla v pogon tudi nova žagalnica na Verdu. V tem obdobju žagarska proizvodnja sicer ni bila v programu za modernizacijo, ker je bila dana prednost modernizaciji proizvodnje končnih izdelkov, a požar žage na Ljubljanskem vrhu 1974. je delovno organizacijo prisilil, da so pričeli predčasno reševati tudi primarno predelavo lesa. Nova žaga bo ne samo nadomestila staro, ampak tudi precej preseгла zmogljivosti nekdanje. Tohtološko je prirejena v prvi vrsti za razrez listavcev namenjenih za domačo finalno predelavo. V času, ko pa ni bukove hlodovine, pa se bo uporabljala tudi za razrez iglavcev, ki so potrebni za izdelavo vhodnih in garažnih vrat. Z izgradnjo te žagalnice je TOZD mnogo pridobila v možnostih razvoja, ki so začrtane v dolgoročnem razvojnem programu. Veliko pridobitev predstavlja nov tehnološko izpopolnjen objekt tudi glede varnosti dela, saj je do sedaj manipulacija in transport hlodovine v središču obrata bil izredno nevaren in je neprestano grozila nevarnost nesreče pri delu.

Stisnjenost med naravne vodne vire za novo lokacijo žage sicer ni najboljša, ker primanjkuje skladiščnih površin, vendar bodo z ureditvijo predušilnih naprav tudi te površine trenutno zadovoljevale.

Pričetek obratovanja nove žage pomeni odpravo nočne izmene, saj bo nova žaga obratovala le v eni izmeni s 17 zaposlenimi.

V tovarni vrat v Borovnici so se že marca 1975 odločili, da rekonstruirajo tamkajšnjo vratarno. Tako obširne investicije v Borovnici do te, za katero so se odločili, še ni bilo. Delavcem zaposlenim v TOZD so natančno razložili pomen nove investicije, finančne zmogljivosti in perspek-

tive, kakršne je nakazovala povečana proizvodnja vrat na področju prodaje. Že takrat so vedeli, da bo tako obširna gradnja novih objektov in nabava nove opreme povzročila nemalo težav, predvsem so opozorili na finančne težave, ki izhajajo iz novih predpisov o zagotovitvi sredstev za investicijo in za pokrivanje zalog vseh materialov.

Tako je bil že tega leta izdelan program rekonstrukcije, a so ga leto kasneje spremenili in dopolnili in tak je bil leta 1976. v kolektivu in na samoupravnih organih tudi sprejet. Vendar pa so kasneje ugotovili, da lokacija lakirnice kakor so jo predvideli ni prava, zato so spremembe v načrtu celotno rekonstrukcijo zavlekli, med tem časom pa so se pojavila tudi številna dodatna dela, ki prvotno niso bila predvidena in so se tako predvideni stroški za celotno rekonstrukcijo znatno povečali.

Po predračunu bi celotna investicija stala nekaj več kot 7 milijard starih dinarjev, a se je v dveh letih ta vsota povečala za 25 %, točneje na 8.850.670.000 starih dinarjev. Pri financiranju te investicije je najpomembnejši delež prispevala njihova poslovna banka, ki je vseskozi dajala kredite, drugi pomemben vir sredstev je bil zunanji kredit, tretji pa lastna sredstva te delovne organizacije.

V lanskem letu je borovniška vratarna ustvarila za 76.874.677 din realizacije, zastavljeni plan za letošnje leto pa znaša 121 milijonov 322.000 dinarjev. To pomeni, da naj bi prodaja izdelkov

rekonstruirane vratarne narastla na indeks 158 %. Ta realizacija pa v letošnjem letu verjetno ne bo v celoti dosežena, ker je dokončanje izgranje nove vratarne bilo nekoliko v zamudi, prav tako pa tudi predvidena proizvodnja za letošnje leto še ni dosegla maksimalne stopnje.

Dokončanje obeh investicij pomeni nedvomno veliko pridobitev za ta delovni kolektiv, saj odpira velike možnosti za realizacijo programa, ki so si ga zastavili do leta 1980. Tako načrtujejo, da mora nova vratarna dati letno 300.000 vrat, ki pa morajo biti kvalitetnejša kot so bila ta doslej. Dokončanje obeh objektov pomeni za kolektiv tudi sprostitve novih možnosti v proizvodnji, boljše delovne pogoje, bogatejši proizvodni asortiman kakršnega zahteva tržišče, boljše kvaliteto izdelkov in seveda tudi nova delovna mesta.

Obenem pa pomeni tudi nove obveznosti, saj bo treba najete kredite v določenem roku vrniti. Odstopanje od zastavljenega programa v proizvodnji bi pomenilo težave pri odplačevanju teh kreditov, kar bi bilo za cel kolektiv nedvomno velik problem. Tega se morajo zavedati vsi, še zlasti pa organizatorji proizvodnje in poslovodni delavci. Nova proizvodna linija mora kar v najkrajšem času steči v celotnem obsegu, za to pa je bilo potrebno delavce takoj in seveda kvalitetno usposobiti za delo z novimi stroji. Slaba priprava in organizacija dela bi se negativno odražali tudi na področju prodaje, ker bi nastajale zamude v dobavi in bi kupci raje našli druge dobavitelje. Izguba tržišča je zaradi takih pomanjkljivosti dokaj hitra, veliko težje pa si je pri izgubljenem kupcu ponovno pridobiti zaupanje.

Iz glasila delovne skupnosti LIKO NAŠE DELO

Odbor za medsebojna razmerja delavcev pri ISKRA Široka potrošnja TOZD tovarna antenskih naprav Vrhnika VRHNIKA, Idrijska cesta 42

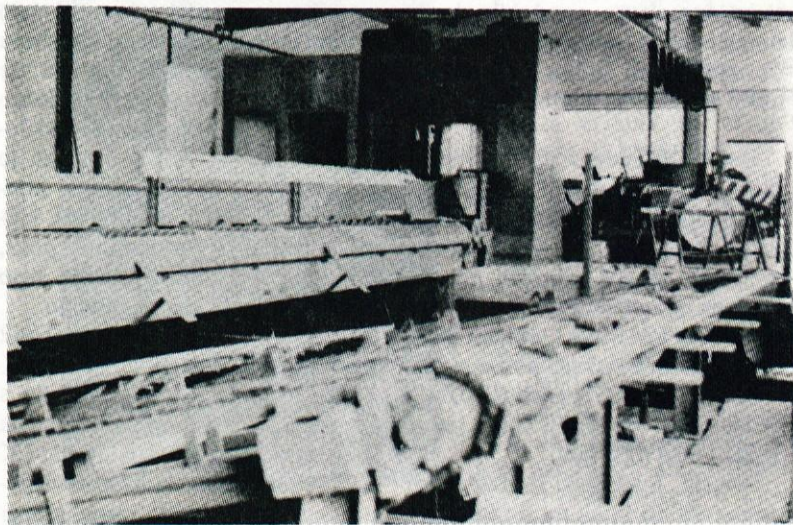
želi zaposliti na delovnem mestu

nočni čuvaj

delavca, ki bi želel nastopiti delo za nedoločen čas s polnim delovnim časom.

Pogoji: — končana osnovna šola
— zaželen tečaj za gasilca

Prošnje sprejema kadrovska služba Iskra Antene Vrhnika, Idrijska cesta 42.

Izhodni transporter nove žage na Verdu

OB 35. OBLETNICI SKOJA NA VRHNIŠKEM PODROČJU

OBJAVLJAM NEKAJ ČLANKOV IZ ARHIVA IN
ZGODOVINE SKOJA JUGOSLAVIJE

PRVI KONGRES ZZAMJ

Od 27. do 29. decembra 1942 je bil v starodavnem bosenskem mestu Bihaću prvi mladinski kongres, na katerem je bila ustanovljena Združena zveza antifašistične mladine Jugoslavije — ZZAMJ. Antifašistično gibanje mladine Jugoslavije se je začelo in razvijalo v letih pred drugo svetovno vojno, v razmerah narodnoosvobodilne vojne in revolucije pa je preraslo v močno in organizirano, bojevito antifašistično mladinsko organizacijo.

Do ustanovitve ZZAMJ in SKOJ v obdobju od 1941 do decembra 1942 pri uresničevanju linije KPJ mladini pojasnjevala pomen narodnoosvobodilne vojne, jih mobilizirala in povedla v obrambo dežele. Z angažiranjem skojevcev v boju, na fronti in v zaledju sta med mladino rasla popularnost in ugled SKOJ. To je bilo usodnega pomena za njeno nadaljnjo dejavnost pri zbiranju mladine okrog osvobo-

dilnih izhodišč narodnoosvobodilnega gibanja an za ustvaritev borbene enotnosti jugoslovanske mladine. V tem procesu medsebojnega utrjevanja in krepitve mladinskega gibanja po eni strani in krepitve osvobodilnega boja jugoslovanskih narodov po drugi strani, so bile do konca leta 1942 ustanovljene zveze mladine skoraj v vseh pokrajinah in območjih. Taka razvojna pot mladinskih organizacij pa je omogočila ustanovitev enotne antifašistične organizacije za vso Jugoslavijo.

Na podlagi sklepa o sklicanju prvega antifašističnega kongresa mladine, ki ga je sprejel CK SKOJ ob soglasju CK KPJ, je bil novembra 1942 ustanovljen odbor za sklicanje kongresa. V tem času so mladinke in mladinci sestavljali okrog sto mladinskih partizanskih čet, nekaj udarnih mladinskih bataljonov, v enotah NOV in POJ pa so mladi zavzemali okrog tri četrtine borčevske sestave.

Priprave na kongres so bile kljub hudim vojnim razmeram in kratkemu času izredno dobro izpeljane.

Na prvem kongresu mladine je bilo navzočih 365 delegatov, od teh 123 borcev. Razen delegatov iz vojske in zaledja so bili na kongresu tudi po en delegat iz Zagreba, Sušaka, Mostarja, po dva delegata iz Črne gore in Banjaluke. Kongresa se niso mogli udeležiti delegati iz Slovenije in Makedonije zaradi hudih vojnih razmer v teh predelih naše domovine.

Kongres je s krajšim uvodnim govorom odprl član odbora za sklicanje in sekretar CK SKOJ Ivo lola Ribar. Ko so izvolili delovno predsedstvo in častno predsedstvo, je kongres pozdravil vrhovni poveljnik NOV in POJ Josip Broz Tito. Tovariš Tito je v svojem govoru med drugim povedal:

»Ta kongres ima ogromen pomen za našo mlado generacijo. Je manifestacija moči naše mladine, pregled vaših sil. S tem kongresom naj se še bolj okrepi enotnost, ki se je skovala v procesu našega velikanskega boja, enotnost mladih sinov in hčera naših zaslužjenih narodov... Pred nami, mladi tovariši, so še velike in težke naloge. Še zmeraj imamo veliko sovražnikov. Vendar naš boj že poteka v tej smeri, ki jasno kaže, da bo končna zmaga naša in naših zaveznikov...«

Referate na kongresu so imeli Rato Dugonjić, Ljubinka Milosavljević in Drago Teslić. V njih so med drugimi poudarili uspehe NOB in pomen mladinske enotnosti. Razen tega so ostro in komentirano obsodili politiko okupatorjev in domačih izdajalcev. Na koncu svojega dela je kongres sprejel resolucijo prvega antifašističnega sestanka mladih in naslovil proglose na mladino Jugoslavije in na mladino zasedenih držav v Evropi. Izvolil je državni odbor ZZAMJ, ki je štel trideset članov in je bil enotno osrednje vodstvo mladine Jugoslavije. Na svojem prvem sestanku je državni odbor izvolil svoj sekretariat.

OD BESED K DEJANJEM

Konkretne naloge ZZAMJ so bile: organizirati dejavnost mladine na osvobojenih in zasedenih območjih naše dežele za preskrbovanje NOV in POJ s hrano, obutvijo, obleko in drugimi potrebščinami; izvesti široko mobilizacijo novih borcev za NOV in partizanske odrede; skupaj z NOO in antifašističnim svetom narodne osvoboditve Jugoslavije sodelovati pri organiziranju družbenega, gospodarskega in kulturnega življenja tako na osvobojenih kot na zasedenih območjih, pri prosvetljevanju ljudstva, zdravstvenem varstvu idr.; organizirati delo z otroki, voditi Zvezo pionirjev Jugoslavije idr.

Z ustanovitvijo enotne antifašistične mladinske organizacije so se odprle nove in še večje možnosti za mobilizacijo mladine na naprednih antifašističnih izhodiščih v boju proti okupatorjem. Prvi kongres antifašistične mladine Jugoslavije in konstituiranje ZZAMJ pomeni dotlej najpomembnejši dogodek v zgodovini jugoslovanskega mladinskega gibanja, ne le zato, ker sta prispevala k afirmaciji mladinskega gibanja in NOG Jugoslavije v državi in po svetu, temveč tudi zategadelj, ker je s tem dogodkom mladina Jugoslavije prvič dobila svojo enotno mladinsko organizacijo.

Pripis Uredništva: Ker so se nam nekateri bralci pritožili glede prispevkov tovariša Pejiča s skupnim naslovom »OB 35-LETNICI SKOJ NA VRHNIŠKEM PODROČJU«, a so doslej v njih objavljeni le prispevki, ki govore o zgodovini SKOJ v Jugoslaviji, smo bralcem dolžni kratko pojasnilo. V prihodnjih številkah bodo objavljeni tudi prispevki, ki jih bodo napisali naši — vrhniški skojevci in bodo ti govorili o nastanku, razvoju in delovanju te organizacije prav na našem teritoriju. Torej bo s tem zgornji naslov »OB 35-LETNICI SKOJ NA VRHNIŠKEM PODROČJU« upravičen.

Uredništvo

kurirji
in
vezisti

1. nadaljevanje

Do maja 1942 se osrednje vodstvo (CK KPS, Izvršni odbor OF, Glavno poveljstvo slovenskih partizanskih čet) nahaja v Ljubljani; od tu potekajo strogo ilegalne kurirske zveze do pokrajinskih vodstev odpora.

V tem začetnem obdobju narodnoosvobodilnega boja nastopa tisk kot pomembno orožje osrednjega vodstva. Komunistična partija Slovenije je imela že pred vojno svoje tajne tiskarne in ciklostilne tehnike, ki so tiskale informativno in propagandno gradivo. Po zlomu stare Jugoslavije so dobile te še pomembnejše naloge in poleg že obstoječih so bile ustanovljene nove tiskarne in ciklostilne tehnike.

Med NOB je delovalo v Sloveniji okoli 30 partizanskih tiskarn. Samo ljubljanske so natisnile 27.000 ržanih brošur, 1.775.000 letakov in gesel, preko 50.000 raznih tiskovin, ponarejenih dokumentov itd. V letu 1941 je v Ljubljani izšlo 32 številčk Slovenskega poročevalca v skupni nakladi preko 130.000 izvodov. In vse to je bilo treba razširiti med naše ljudi.

Nemški, madžarski in italijanski okupatorji so imeli na slovenskem ozemlju tedaj okoli 100.000 pri-

padnikov moderno oborožene vojske in široko razvejan aparat okupacijskih ustanov in organizacij. Organizacija odpora se je v taki situaciji lahko razvijala le v pogojih stroge ilegalnosti in brez izvrstno organiziranih in sovražniku dobro prikritiz zvez ta ne bi mogla biti uspešna.

Ljubljana je bila v tem času glavna oskrbovalna baza za vse partizanske čete širom Slovenije. Od tu se je dobavljala sanitetni material, orožje, razstrelivo, sredstva za zveze, perilo, obleka, obutev in hrana. Vse se je iz Ljubljane prevažalo in prenašalo mimo italijanskih straž v režimu stroge policijske kontrole. Za vse to pa so bile potrebne dobre ilegalne zveze, v katerih je sodelovalo na stotine ljudi. V zvezah je prevladovalo načelo stroge konspiracije. Nihče ni smel vedeti, kdo ses ukvarja s kurirskimi posli, pogosto niti kurirji sami niso vedeli, kaj in za koga prenašajo.

V Ljubljani je do poletja 1942 delovala tudi Centralna tehnika CK KPS. Med najtežavnejša opravila, s katerimi se je v tem času ubadala Centralna tehnika, pa tudi CK KPS, Pokrajinska in druga politična vodstva, je sodilo razpečevanje tiska. Literatura se je sprva prena-

Prvič po letu 1945. so se zbrali preživeli kurirji TV 17 in obveščevalci OT 8 na svečani otvoritvi spominskega obeležja in obnovljene kurirske postojanke 3. julija na Slemenih za Ljubljanskim vrhom.

Preživelim kurirjem in zbranim gostom je ob otvoritvi spregovoril nekdanji kurir tovariš Jože Vintar, ki ima nedvomno največ zaslug pri obnovitvi te kurirske postojanke.

Postojanka je bila obnovljena na pobudo nekdanjih Skojevcev, z materialno pomočjo in prostovoljnimi delom pa so jim priskočili na pomoč tudi Industrija usnja Vrhnika, pripadniki vrhniške garnizija JLA in Gozdno gospodarstvo Vrhnika, ki je tudi upravljalec koč in seveda nekateri požrtvovalni posamezniki.

šala po partijskih organizacijskih zvezah. Šele kasneje so bile za to organizirane posebne kurirske zveze Centralne tehnike. Iz teh so se jeseni leta 1942 in v času do kapitulacije Italije razvile terenske relejne kurirske linije s kurirskimi TV postajami.

Tiskarne in ciklostilne tehnike so imele organizirana skrivna skladišča. Od tu se je literatura odnašala na posebna mesta — „javke“, kjer so kurirji material prevzemali in raznašali na vse strani.

Za „javke“ so se uporabljali domovi, stanovanja zanesljivih ljudi, tudi javni lokali kot so trafike, trgovine, servisi, gostinski in frizerski lokali, mlekarnice, razne delavnice in druga primerna mesta, kjer so se lahko brez večje pozornosti zbirali ljudje ter prihanje in odhajanje kurirjev s paketi in zavitki ni bilo sumljivo. Javke so se pogosto menjavale. Iz Ljubljane

so kurirji odhajali v glavnem ponoči, preko organiziranih „kanalov“ prehodi.

Pomembne so bile takrat zveze po železnici in zanesljivih avtoprevoznikih.

Kurirji — aktivisti so za prenašanje literature in drugega materiala uporabljali razna skrivališča v vozilih, na vlakih, avtobusih, tovornih vozilih, skrivališča v kovčkih z dvojnimi dnovi, mlekarske kangle, vrče za olje pod železniškimi vagoni in druga prikladna skrivališča.

Material se je pošiljal celo z vlaki. Spomladi leta 1942 so ljubljanski železničarji preko svoje ilegalne organizacije poslali kar 22 petnajstonskih vagonov materiala v Stražo, Novo mesto, Birčno vas, Stično, Vevče, Opekarne Vič itd. Mnogi aktivisti in borci iz naše občine se gotovo še spominjajo pošiljke vagonov na železniško

postajo Drenov grič v mesecu juniju 1942. Vagone so ponoči raztovorili dolomitski partizani, člani narodne zaščite in aktivisti ter material prepeljali preko barja in Ljubljance pri Kaminu, od tam pa so ga krimski partizani „Lukovega bataljona“ znosili na področje Krma, Rakitne, Iške in Krvave peči. Na žalost so Italijani s pomočjo domačih izdajalcev-belogardistov v znani „Roški ofenzivi“, ki se je pričela kmalu zatem, večino materiala odkrili in uničili.

Vse težji so postali prehodi iz Ljubljane ko so jo Italijani obdali z bodečo žico in bunkerji in ko so na blokih zaposlili svoje hlapce-slovenske izdajalce in belogardiste, ki so se v zasledovanju in vohunjenju za našimi ljudmi izkazali celo hujski od Italijanov samih.

nadaljevanje prihodnjič

POHOD PO POTEH BOROVNIŠKIH PARTIZANOV

Sončno nedeljsko jutro je konec junija toplo pozdravilo številne Borovničane, ki so hiteli na zborna mesta. Prijetno razpoloženje na zbirališču je še povečalo praznični vtis, ki so ga dajali okrašeni dohodi, plapolajoče zastave, vrvež okoli mize, pri kateri se je bilo potrebno prijaviti in lično urejeni panoji z narisano traso pohoda.

Še zadnji pregled priprav in poziv vsem prisotnim, naj prisluhnejo opisu in pomenu pohoda ter najnujnejša navodila in opozorila, ki so že pomenila začetek pohoda. Iz ust predsednika TVD Partizan Borovnica so kot zmogovita pesem izzvenele besede, da se s ponosom spominjamo dogodkov iz pretekle narodnosvobodilne vojne, še zlasti pa vloge Borovniške čete, ki se jih tu borila in prizadejala sovražniku težke udarce. Namen pohoda je torej ohraniti spomin na vse težave in žrtve, ki so bile podarjene za zlato svobodo. Posebno prijetno je bilo slišati, da se poleg številnih prireditev, sej in shodov tudi s tem pohodom pridružujemo letošnjemu praznovanju visokih jubilejev — 85-letnici tovariša Tita, 40-letnici njegovega prihoda na čelo partije in 35-letnici ustanovitve KPS.

Kolona se je formirala. Na čelu kolone mladinec s plapolajočo zastavo, za njim disciplinirano stopajo pionirji, mladinci, vojaki, člani ZZB — preživeli partizani in aktivisti ter številni krajanji. Ob mimohodu prijavne mize dobi vsak udeleženec lično urejen prospekt pohoda s krajšim popisom pomena cele poti in posameznih najpomembnejših točk na poti.

Pojočne ptice v gozdu preglasi partizanska pesem in veseli živžav mladih in starih. Obujajo se spomini na preteklost in izraža se zadovoljstvo na enkratnem razgledu na borovniško dolino, ki počasi, toda vztrajno ostaja vse niže.

In že smo na prvi pomembni točki našega pohoda, na Belem potoku. Vodja kolone počaka, da se nam pridružijo še zadnji v koloni in nato na kratko pojasni, da je bil na tem mestu 10. junija 1942. izvršen napad na italijansko kolono, ki je oskrbovala svojo posadko na Zavrhu. V tem spopadu je padel borovniški partizan Milan Švigelj. S kratkim molkom in ogledom spomenika je počaščen spomin na tega pogumnega borca.

Pot se nadaljuje po gozdnih stezah. Preživeli borci in aktivisti vneto pripovedujejo mlajšim, kako so bili Italijani prisiljeni, zgraditi žičnico in na ta način oskrbovati svoje posadke, ker se po drznih akcijah borovniških partizanov niso upali več skozi gozd.

Pripovedovanje veselih in žalostnih zgodb iz preteklosti nas tako pritegne, da neopazno prisopihamo do jase, od koder se odpre čudovit razgled na zaselka Lašče in Pristava. Skrbno obdelana zemlja na jasi sredi gozda nam potrdi pripovedovanje, da so se partizanske enote v okoliških gozdovih tudi od tod oskrbovale z živežem. Steza ob robu gozda nas nato pripelje do izredno zanimive točke »Laškarjev mlin«, ki je bil pomemben vodni vir od koder so včasih z volmi vozili vodo v okoliške vasi. Danes pa je iznajdljivi domačin položil kar po vrhu zemlje plastično cev, po kateri mu teče voda do domačije sredi jase.

Tempo hoje nekoliko upade. Iz zadnjega dela kolone že sprašujejo, če »saniteta« — ekipa, ki je

bila organizirana za vsak slučaj — že nudi komu prvo pomoč. Kmalu ugotovimo, da ni pomoči potreben nihče, ampak da se pričinja ozka in zvita takomenovana »kontrabantovska« steza. Samo ime že pove, da je zaradi nedostopnosti že v prvi svetovni vojni in tudi po njej služila za povsem določene namene. V narodnoosvobodilni vojni pa je ta steza bila važna komunikacija za gibanje partizanskih enot, aktivistov in kurirjev. Ker je steza zelo ozka in nevarna se tudi naša kolona raztegne. Sliši se samo glasno in veselo navdušenje, čelo kolone pa je že daleč pred nami. Pot se še vedno vije skozi gozd, naša kolona pa se ustavi pod previsom petega slapu, znamenite partizanske opazovalnice in danes izredno zanimive turistične točke. Z besedami ni moč opisati lepote, ki jih tu nudi narava morebitnemu obiskovalcu. Strmi skalni previsi, žuboreč potok, ki prehaja v šumeč slap, dajejo vtis prave divjine, pa vendar nas prijazna narava vabi k oddihu prav na tem mestu.

V nadaljevanju pohoda nas nato nekdanja partizanska pot — danes pa turistična, planinska in lovska steza pelje ob potoku mimo ostankov nekdanjih mlinov in žag, ki so tudi med narodnoosvobodilno vojno bili pomembni viri življenjskih potrebščin partizanskih enot.

In že smo na kraju pod Vinjim vrhom, kjer je maja 1942. bil postavljen prvi partizanski logor. Borci borovniške čete so s tega kraja začeli in vodili vse večje akcije, med drugimi tudi napad na Beli potok. Preživeli partizan nam je tu pripovedoval o povsem nenadnem odkritju tega taborišča, ki so ga kasneje Italijani tudi napadli in požgali.

Ker nas pot nato vodi pretežno po ravnem predelu, se zopet zasliši partizanska pesem, najprej iz ust vojakov, kmalu za njimi pa poprimejo tudi ostali udeleženci.

Prehojeni del poti je bil tako zanimiv, da še opazili nismo, kdaj sta bili za nami že dve tretini poti. Iz veselega razpoloženja nas je iztrgal šele glas gasilne sirene. Najprej smo pomislili, da morda kje v gozdu gori, toda kmalu smo spoznali, da nas je organizator prijetno presenetil s zajetnim priigriskom in osvežilom. Posedli smo okoli zasajene zastave na pokošnem travniku in se dobro okrepčali. Tudi »repetiški« so

prišli na svoj račun, najmlajši pa so bili zlasti veseli bombonov.

Po krajšem počitku nas pot pripelje in dež prisili, da se malce bolj podrobno seznanimo z zanimivim zatočiščem partizanov, z vasjo Padežem, ki so ga Italijani 6. julija 1942. požgali in ostanki pogorišč se vidijo še danes. Po vojni je bila vas obnovljena in danes nudi videz skrbno urejenih domačij, le spomin še ostaja na Kaščarjevo, Štalarjevo in Kevdrinovo domačijo, saj so še vedno vidni ostanki nekdanjih domačij.

Nekaj kilometrov naprej se nam že odkrije razgled na drugo partizansko zatočišče — vas Pokojišče, ki je tudi bila junija 1942. požgana. V tej vasi so tudi zgodovinski ostanki in sicer na Colnarjevi hiši je vklesan grb kartuzijanskih menihov iz leta 1659, ki so na tem mestu pobirali »colnino«. Preko teh krajev je namreč vodila pot iz Dunaja v Trst. Za Colnarjevo hišo pa se še vidi ostanek nekdanjega rimskega zidu.

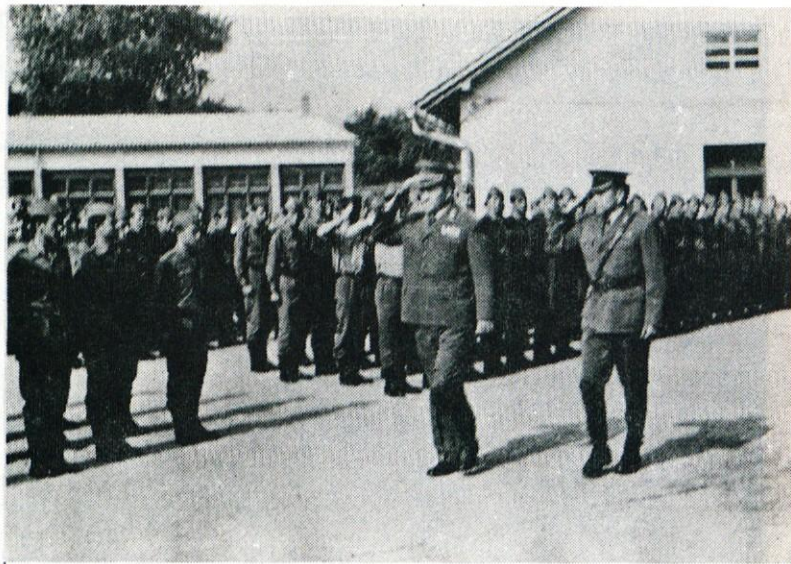
Med našim pohodom skozi ti dve vasi so nas prijazni domačini z veseljem sprejemali in nam izražali dobrodošlico ter nam klicali kmalu nasvidenje. Obljubili smo, da se bomo še vrnili na prijetne nedeljske izlete, ob letu pa zopet na tak pohod.

Iz Pokojišča smo se pričeli spuščati po stari Pokojiški poti proti Borovnici in se še vedno pogovarjali o prijetnih vaščanih iz Pokojišča, Padeža in Zavrha, ki jim rečejo hribovci, a ne vem zakaj, saj so njihove domačije, polja in tudi gozdovi precej na ravnem. Zanimive so pripovedi o tem, kako so se vaščani iz teh vasi nekoč oskrbovali z življenjskimi potrebščinami iz Borovnice. Pozimi so se kar z načkami spuščali v dolino. Neki 85 letni možak gre še vsako nedeljo peš v Borovnico in nazaj. Resnica je tudi to, da so tamkajšnji zaposleni vaščani s prostovoljnimi delom in sredstvi od regresa za letni dopust lani zgradili bazen, v katerem se prijetno namakajo, ko poletno sonce pokaže vso svojo moč.

Ko smo stopali po strmi poti navzdol proti Borovnici, je bilo slišati veliko pohvalnih besed pobudnikom in organizatorjem tega pohoda, ne le samo zaradi skrbno izbrane zanimive poti in tehničnih priprav, temveč tudi zaradi enkratne priložnosti videti izredno lepe kraje, možnosti srečanja in seznanjanja mlajših generacij z borci in aktivisti NOB in s pripadniki JLA. S tem pohodom so še tesneje sklenjene medsebojne vezi bratstva in enotnosti, ki so se kovale že med narodnoosvobodilno vojno. Izražene so bile tudi želje, da ta pohod postane tradicionalen.

Tako kot pri odhodu je tudi ob vrnitvi sklenjena kolona prispela do cilja in slišati je bilo samo še klice: »Nasvidenje ob letu dni!«

J. M.

16. julija praznujejo tankisti v kasarni Ivan Cankar svoj praznik - dan tankistov. Svečanosti, ki so jo pripravili letos za praznik, so se udeležili številni gosti, med njimi tudi general podpolkovnik Jože Ožbolt, načelnik Štaba Ljubljanske armijske oblasti, ki si je skupaj s komandantom kasarne Ivan Cankar Boškom Ratkovičem ogledal postrojeno enoto.

TRETJE MESTO NAŠE EKIPE

O naši ekipi ZRVS in ZSMS, ki nas je zastopala na republiškem taktično-orientacijskem tekmovanju v Kopru, smo že pisali, a ker so v tem času narejene še fotografije s tega tekmovanja, še enkrat objavljamo kratek zapis. Tekmovanje ni bilo sestavljeno samo iz teoretičnega dela, ampak

so morali udeleženci tudi streljati z vojaško pištolo, opraviti orientacijski pohod in preizkus fizičnih sposobnosti, se preizkusiti tudi v metu bombe in plezanju po šest metrov dolgi viseči vrvi. Vse te preizkuse je naša ekipa odlično opravila. Mladinci so namesto v vojaški taktiki tekmovali v raz-

Naša mladinska ekipa pred startom v razstavljanju in sestavljanju vojaške puške. Našo ekipo, ki je imela startno številko 38, so sestavljali od leve proti desni: Bojan Slabe, Vili Oblak in Niko Brelih.

Člani ZRVS in ZSMS na preizkusu fizičnih sposobnosti

stavljanju in sestavljanju vojaške puške v določenem času. V tem delu tekmovanja so se zelo dobro izkazali in si zaslužili največ točk.

Naša ekipa se je šele mesec dni pred tekmovanjem pričela aktivno pripravljati in trenirati in smo tudi kasneje na samem tekmovanju ugotovili, da je bilo še vse premalo priprav za tekmovanje v tako hudi konkurenci. Z veliko požrtvovalnostjo na samem tekmovanju pa je naši ekipi uspelo, kljub kratkim pripravam, prireditvi si tretje mesto v skupni uvrstitvi in tako zaslužijo naši tekmovalci vso pohvalo in priznanje tako občinskega odbora ZRVS kot tudi občinske konference ZSMS.

Seveda pa se bomo morali drugo leto za tako tekmovanje veliko bolj pripraviti, zlasti mladi bodo morali resno pristopiti k tem pripravam, saj nam to kažejo dosežki danje izkušnje.

Odbor za medsebojna razmerja delavcev pri ISKRA Široka potrošnja TOZD tovarna anteskkih naprav Vrhnik Vrhnika, Idrijska c. 42

vabi k sodelovanju sodelavca, ki bi želel delati na delovnem mestu

tehnolog

- Pogoji: — visoka strokovna izobrazba tehnološke ali strojne smeri
— višja strokovna izobrazba tehnološke ali strojne smeri
— zaželena praksa ni pa pogoj
— po skusno delo 3 mesece

Delo je zanimivo in pestro na področju konstrukcij, sodobne tehnologije in nudi široke možnosti strokovnega izpopolnjevanja.

Po želji nudimo sobo s souporabo kuhinje na Vrhniki. Prošnje sprejema kadrovska služba Iskra Antene Vrhnika, Idrijska cesta 42.

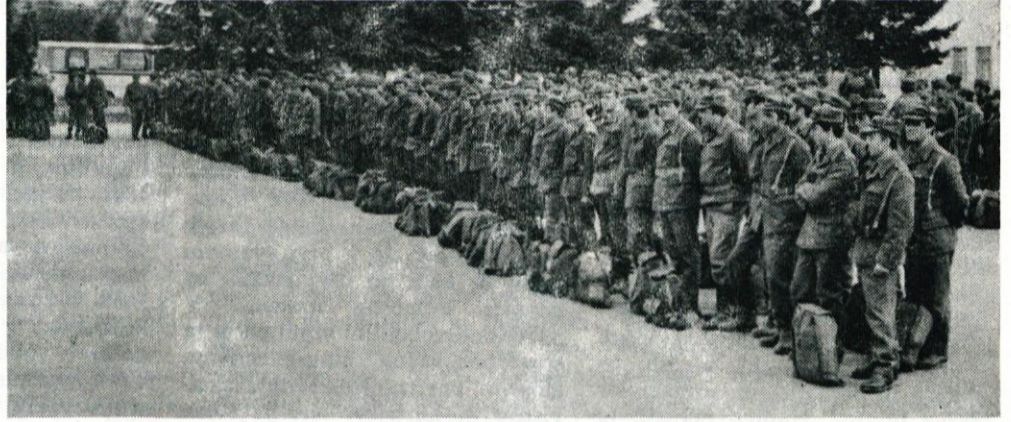

DEKLETA IN FANTJE, NA BLOKAH

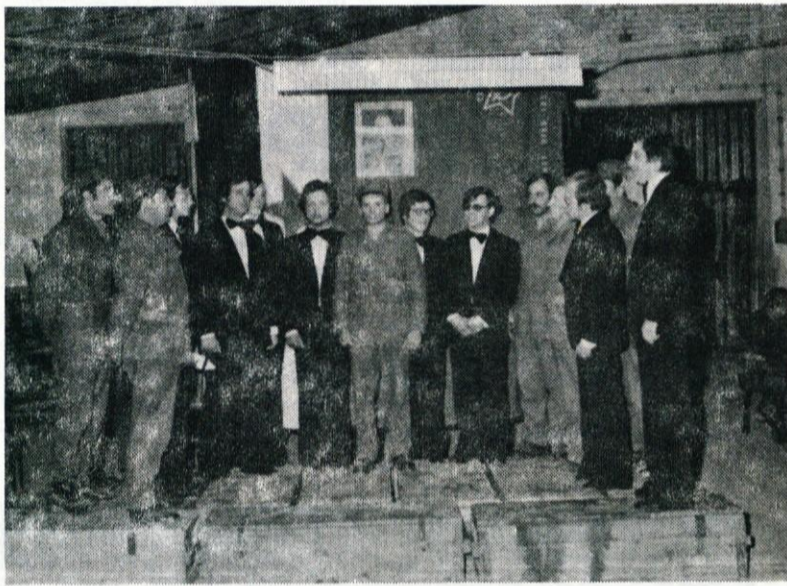

Več sto poslušalcev je miting, ki so ga pripravili vrhniški teritorialci, sprejelo z velikim navdušenjem. Že po nekaj zapetih pesmih in šalah, ki sta si jih privoščila povezovalca programa Miloš Mauri v uniformi in Brane Grabeljšek v civilu, je v dvorani vladalo vzdušje, kakršno na mitingu mora biti.

Letos se je vojaškega urejanja na Blokah udeležilo kar lepo število vrhniških teritorialcev. Da so si popestrili vojaško življenje, so naši pripadniki teritorialnih enot pripravili dva večera s kulturnim programom. Prvega so izvedli mladinci teritorialci, na drugem pa so jim priskočili na pomoč fantje okteta Kašča in ta sobotni večer se je spremenil v pravi partizanski miting. Več o vojaškem življenju pa povedo spodnje slike, saj je od takrat, ko so bili teritorialci na Blokah, minilo že kar precej časa.

Teritorialci na dvorišču vojašnice

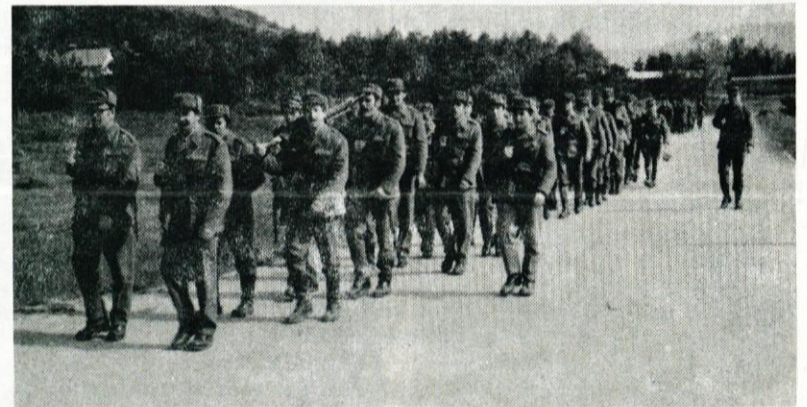
Primeren oder so lahko tudi zaboji za orožje, hanger pa postane prava prireditvena dvorana in če se oglasi še pesem okteta »Kašča« je nemogoče, da ljubitelji petja, kljub vojaški uniformi, ne bi prišli na »oder« in skupaj z okteto zapeli.

Kapetan Petrovič ni samo zgleden starešina, ampak nam je na partizanskem mitingu s svojo diatonično harmoniko in lastno skladbo, ki jo je posvetil prav temu vojaškemu urjenju na Blokah dokazal, da je tudi dober glasbenik, ki pa zna združiti vojaško strokovnost z glasbo in humorjem. V te njegove vestranske sposobnosti pa so bili vpleteni tudi pedagoški prijemi, saj je veliko prispeval k zgledni moralni vrhniških teritorialcev na Blokah.

Posadka puškomitraljeza v akciji

Naši fantje in možje na pohodu

Mladinke in mladinci — prostovoljci v enotah teritorialne zaščite so z recitalom prispevali k počastitvi Titovih jubilejev in jubilejev Komunistične partije Slovenije

Vodnik Jože se ne spozna samo na prometne predpise, ampak je tudi svoje vojaško znanje uspešno posredoval našim teritorialcem

Vrhniška mladina, na račun katere velikokrat slišimo (ne)upravičeno kritiko, je tudi to pot z udeležbo in doseženimi rezultati dokazala, da je prav tako, kot njeni predhodniki, pripravljena in usposobljena braniti dosežke revolucije.

Poleg znanja o orožju in veščin vojaškega bojevanja so naši teritorialci veliko zvedeli tudi o naši družbenopolitični ureditvi. Ura v učilnici v naravi.

Enota v napadu

Fotografije: teritorialec Markelj

Tudi najmlajši v vodo! Tako so sklenili tisti, ki so organizirali plavalne tečaje – točneje Zveza telesnokulturnih organizacij Vrhnika. Tečaji so trajali 10 dni, udeležilo pa se jih je lepo število neplavalcev. Odziv je bil dokaj velik zlasti med mladino, medtem ko med starejšimi neplavalci še vedno opažamo vse premalo interesa za tovrstno vzgojo.

Kmalu bomo tudi mi znali plavati!

Lakota je bila kljub vročini na baze nu tolika, da „francoska“ za tolikšne fante sploh ni bila prevelika.

V valovinah

Res da se že pričinja novo šolsko leto, a ker v poletnih mesecih Naš časopis ni izšel, je prav, da se v tej številki preselimo za dva meseca nazaj, torej v junij in v Valovine, kraj blizu Pule, kjer so imeli naši četrtošolci tudi letos tako imenovano poletno šolo v naravi.

Naš namen ni podrobno opisati tistih deset dni, ki jih je 230 otrok vseh treh vrhniških osnovnih šol iz naše občine preživelo skupaj s svojimi razredniki in vaditelji plavanja na morju, ampak je naš namen poudariti predvsem to, da od 60% neplavalcev, kolikor jih je prišlo v Valovine, je po desetih dneh ostalo le še šest neplavalcev in še to povsem zaradi objektivnih vzrokov (prehladi in podobno).

Torej na koncu plavalne kopalne sezone, ko statistike govore o zastrašujočih podatkih o tem, koliko ljudi je utonilo in pa seveda, če pomislimo še na splošni ljudski odpor, je to vsekakor razveseljivo število novih plavalcev med našimi osnovnošolci.

Otroci so bili nastanjeni v počitniških hišicah ZZB NOV iz Maribora, delno so to njihovo letovanje financirali starši sami – 40 starih tisočakov na otroka – ostalo pa Občinska izobraževalna skupnost in TTKS. Temeljna telesnokulturna skupnost pa je iz sredstev za množične akcije financirala vodniški kader.

Ob koncu šole v naravi so učenci opravili tudi test iz znanja plavanja in sicer neplavalci so morali preplavati 25 metrov v globoki vodi in so zato prejeli bronastega delfinčka, za srebrnega so morali učenci aktivno plavati v globoki vodi 10 minut, za zlatega delfinčka pa so morali plavati 50 metrov in sicer deklice v 75 sekundah, dečki pa v 70 sekundah.

NOGOMETNI KLUB PARTIZAN-LOG

V konkurenci Notranjske nogometne lige so nogometaši Partizana z Loga osvojili prvo mesto pred ekipami iz Cerknice, Borovnice, ekipo Usnjarja itd. Ložani so z navdušenjem pričakali in pozdravili svoje pionirje – nove notranjske prvake, saj je to velik korak naprej v športu, ki na tem koncu še ni tako razvit.

Mladi so s svojimi doseženimi rezultati dokazali, da je pri njih prisoten tudi talent in ne samo volja in vztrajnost pri delu. Vse to pa je bilo na koncu poplačano z uspehom, zmagami in seveda neizmerno radostjo mladih igralcev nad doseženimi rezultati.

Vedeti moramo, da to, kar so fantje dosegli letos, še ni vse, da bomo o njihovih uspehih prav gotovo še slišali. »Začeto delo je treba vestno nadaljevati, ga širiti in poglobljati,« pravi njihov trener Mladenovič. »Kadar je prisotna volja za uspehom, urejeni odnosi, je treba to izkoristiti na najboljši in najučinkovitejši način. To mora biti v bodoče naše vodilo in vodilo vseh, ki se zanimajo za napredek in razvoj tega športa.«

Naši pionirji so odigrali 12 prvenstvenih tekem na katerih so dosegli naslednje rezultate:
PARTIZAN : CERKNICA 3:3
PARTIZAN : BOROVNICA 4:0
USNJAR : PARTIZAN 0:3
RAKEK : PARTIZAN 5:3
PARTIZAN : CERKNICA 3:0
BOROVNICA : PARTIZAN 1:5
USNJAR : PARTIZAN 0:2
CERKNICA : PARTIZAN 1:2
USNJAR : PARTIZAN 0:4

Najprizadenejši med mladimi igralci so:

Marko Gerbec, kapitan moštva in centerhalf, ki ni igral samo z nogami, temveč tudi z glavo, kot temu pravijo nogometaši. Poleg tega pa je tudi dober tovariš in odličen učenec v šoli.

Ivan Logažar, desno krilo moštva z odlikami hitrega igralca, ki žogo odlično podaja in pred katerim trepeta vsaka obramba. Mreže nasprotnikov so se neprestano tresle prav od njegovih zadetkov.

Sašo Marinčič, vratar. Majhen deček, a velik mož. Velik zaradi svoje srčnosti, hrabrosti, vztrajnosti in spretnosti, čeprav niti ne more doseči vratnice. V celi sezoni je prejel le 12 golov.

Dolga bi bila še vrsta, če bi hoteli le malo napisati tudi o ostalih dobrih igralcih, med katerimi so se na tekmah še zlasti izkazali: Pezdir, Sporer, Kavčnik, Trček, Celarc, Skubic, Japelj, Trpljan, Čičmirko, Sebenik in drugi.

Mene kot avtorja tega članka zanima predvsem to, kaj je prignalo te mlade fante, da so se kljub minimalnim pogojem za razvoj in življenje športa na vasi, tako zagnali v delo. Iz razgovora z njimi sem izvedel, da kompletne opreme sploh nimajo, igrišče za trening je zelo slabo, tudi garderobe so neurejene, a so kljub temu pokazali tako odlične rezultate. Vedno jih lahko vidimo na treningih, ki jih ne zamujajo, teh pa je bilo samo v pomladanskem delu 50, odigrali pa so okoli 25 prvenstvenih in prijateljskih tekem. Vse to nam dokazuje, da so se morali mladi igralci marsičemu odreči, da so dosegli tako odličen rezultat. Pokazali so tudi veliko ljubezen do kluba, vodstva in še zlasti do trenerja, ki so jim dajali

TRI ŠAHOVSKA PRVENSTVA

Nedavno smo bili Vrhnici gostitelji kar treh državnih šahovskih prvenstev, in sicer:

- 3. prvenstvo mladink
- 5. prvenstvo pionirk in
- 7. prvenstvo pionirjev

Organizacijo vseh treh prvenstev, ki so se odvijala istočasno, sta zelo vzorno izvedla Dom JLA Vrhnika in Šahovsko društvo Vrhnika, pokrovitelj prvenstva pa je bil predsednik Skupščine občine ing. Branko Stergar.

Poleg lepih šahovskih partij smo videli tudi vzorne mlade športnike, saj so se turnirji odvijali v izredno fer borbi in lahko rečemo, da je bila to tudi manifestacija mladosti in prijateljstva.

Organizatorji so se potrudili, da so tekmovalcem in njihovim spremljevalcem med odmori, ko ni bilo tekem, pokazali vse lepote Vrhnike in njene okolice. Tako je bil 22. julija prost dan, ki so ga izkoristili za obisk Bistre, Pekla in Borovnice, kjer so tudi odigrali hitropotezni turnir. Ta dan bo

moč, znanje ter voljo, da so izdržali prvenstvo do konca v veliko zadovoljstvo vseh nas. Tem pionirjem so vzor člani prejšnjega moštva, ki so prav tako tekmovali še pod slabšimi pogoji, saj so na tekme prihajali peš ali s kolesi, si sami kupovali opremo, a se vseeno dobro borili za barvo svojega kluba.

Vodstvo Partizana je svojim igralcem za dosežene rezultate podelilo priznanja in zahvale, kar bo verjetno tudi vzpodbudilo nadaljni razvoj športa na Logu in okolici.

S. D.

Oglejmo si še kako igrajo šampioni!

Čejić – Štadler 1:0 (Čejićeva je tako že tretjič mladinska prvakinja Jugoslavije)

udeležencem prav gotovo za vedno ostal v lepem spominu, saj so se člani Šahovskega kluba iz Borovnice res potrudili in so za izredno gostoljubje na zaključni svečanosti tudi prejeli pismeno priznanje.

Vsi tekmovalci so prejeli skromne nagrade, ki so jih prispevale družbenopolitične organizacije in TOZD, ki se jim ob tej priliki za sodelovanje in pomoč toplo zahvaljujemo.

Rezultati:

MLADINKE

- 1. Čejić 11,5
- 2.–3. Živkovič un Štadler 10,5

PIONIRKE

- 1. Bažaj 12
- 2.–3. Veljič in Maksimović 11,5

PIONIRJI

- 1. Draško 12
- 2. Vujačić 11
- 3. Panković 10,5

Pokale in nagrade je pionirkam izročil naš dolgoletni član Ivan Jurca, pionirjem velemojster Bruno Parma in mladinkam predsednik SO Vrhnika ing. Branko Stergar.

Predlog tovariša Ljubana Jakšeta, predsednika SZ Slovenije, da se pošlje pismo SOFR-u Jugoslavije in SZ Jugoslavije, da se pionirska prvenstva nadaljujejo tudi v prihodnje, so vsi udeleženci pozdravili z burnim ploskanjem.

- 1. sf3 sg6
- 2. c4 g6
- 3. g3 Lg7
- 4. Lg2 d6
- 5. d4 0–0
- 6. 0–0 Sbd7
- 7. Sc3 e5
- 8. e4 h6
- 9. h3 ed4
- 10. Sd4: Sc5
- 11. Le3 Te8
- 12. Dc2 a5
- 13. Tfel c6
- 14. Tad1 Dc7
- 15. kh2 Le6
- 16. b3 Tad8
- 17. f4 Lc8
- 18. Lf2 Te7
- 19. Sf3 Se5
- 20. Se2 c5
- 21. Sc3 Db6
- 22. e5 de5
- 23. fe5 Sd4
- 24. Sd4: Cd4
- 25. ef6 Te1:
- 26. Te1: Lf6:
- 27. Sd5 in črna se vda

Stanković Miroslav

IŠČEMO NAJEMNIŠKO

SOBO VSELJIVO

15. SEPTEMBRA 1977

NA OBMOČJU MESTA

VRHNIKE

Komunalno podjetje Vrhnika

GASILSKI JUBILEJ V BLATNI BREZOVICI

V počastitev 55-letnice obstoja Gasilskega društva so gasilci in krajanji pripravili proslavo, ki so se je udeležili predstavniki ostalih gasilskih društev v občini in številni družbenopolitični delavci.

Vse navzoče je najprej pozdravil predsednik Gasilskega društva Blatna Brezovica, pozdravnemu govoru pa je sledila parada, v kateri so sodelovali tudi predstavniki ostalih gasilskih društev v občini, veliko pa je bilo tudi pionirjev-gasilcev.

Predstavniki Gasilske zveze Vrhnika tovariš Karel Mušič je blatniškim gasilcem ob njihovem jubileju izročil ključe novega avtomobila. Občinska gasilska zveza pa je pionirjem-gasilcem iz Blatne Brezovice, Bevk, Borovnice in Brezovice pri Borovnici podarila manjše motorne brizgalne za urjenje.

Seveda je sledila gasilska veselica, ki je trajala pozno v noč.

Jože Glavač

TUDI LOVCI TEKMUJEMO

Tradicionalno meddružinsko tekmovanje v streljanju, ki ga vsako leto prireajo Lovska društva z Vrhnike, iz Logatca, Hotedrščice, Rovt in Žirov, je bilo letos v Hotedrščici.

Lovci so tekmovali v streljanju na glinaste golobe in v streljanju z malokalibrsko puško na tarčo srnjaka. V zelo hudi konkurenci, še zlasti članov LD Logatec, je naša ekipa v streljanju na glinaste golobe zasedla drugo mesto. To ekipo so sestavljali Stane Skubic, Brane Kavčič in Franc Turk mlajši.

Ekipa v streljanju z malokalibrsko puško na tarčo srnjaka je bila nekoliko slabša in je v skupni uvrstitvi dosegla tretje mesto. V tej ekipi so sodelovali Stane Urh, Simon Tešar in Lado Ogrin. Fantje so se po tekmovanju dogovorili, da bodo drugič pustili tremo raje doma.

Tudi naša ekipa v balinanju je zasedla tretje mesto. V ekipi so bili Stane Urh, Simon Tešar in Franc Turk starejši in za tekmovalje drugo leto pravijo, da se bodo bolj nabrusili, to pa pomeni, da bodo morali tudi veliko več časa preživeti na balinišču.

Drugo leto je gostitelj tega tekmovanja vrhniška Lovska družina. Že sedaj se bo potrebno začeti pogovarjati in pripravljati na to tekmovalje, da bomo dosegli boljše rezultate, saj z letos doseženimi nismo posebno zadovoljni, še zlasti ne z rezultati v streljanju. Vsekakor bo potrebno več treniranja in porabiti več časa za priprave, to pa je povezano tudi s finančnimi sredstvi.

Velika želja posameznih članov naše Lovske družine je, da si zgradimo svoje lastno strelišče na glinaste golobe in za streljanje

z malokalibrsko puško. V ta šport bi potem lahko privabili tudi ostale občane, ki imajo za to ve-

selje, saj je to šport, ki je tudi privlačen in zanimiv ter koristen, če gledamo nanj iz koncepcije splošne ljudske obrambe naše domovine.

Na fotografiji je Stane Skubic na strelnem stojišču med streljanjem na glinaste golobe. Zada stojijo ostali člani in tekmovalci naše Lovske družine. Stanetu, ki je dosegel prvo mesto, čestitamo!

Napisal in slikovno opremil Franc Kranjc

PRAZNIK PODLIPSKIH ODSELJENCEV

Vsako leto se vrnejo lastovke v domače kraje, tja, kjer so prvič ugledale sončno luč. Tiha, neznana sila jih vodi. Nežno hrepenenje jih spet privede v domače gnezdo in spet srečno čeb-ljajo, kot da pozdravljajo svoje prijatelje in znance.

In ljudje smo kakor lastovke! V naši notranjosti, v naših srcih je nekaj, kar nas vedno vabi in usmerja proti domačemu kraju, proti hiši — pa naj bo ta še tako skromna — tja, kjer smo preživeli mlada leta.

Veliko sinov in hčera podlipske doline je odšlo s trebuhom za kruhom v druge kraje naše domovine ali še dlje, tja do Avstralije in Amerike. Radi se kdaj sestanejo, da se pogovore in obude spomine. Iz skromnih začetkov se je počasi razvilo to vsakoletno srečanje. Zdaj je to že mogočna manifestacija prijateljstva med rojaki in manifestacija ljubezni do rodne grude.

Ko so se nekoč odseljenci pogovarjali, kdaj naj bi se vsako leto zbrali v domači dolini, so izbrali 2. avgust, oziroma prvo soboto po drugem avgustu. Ta datum so izbrali zato, ker je na ta dan zadela Podlipo velika nesreča. Leta 1942. je na ta dan okupator požgal velik del vasi.

Letos je, tako kot lansko leto, srečanje organizirala Krajevna skupnost Podlipo-Smrčje ob pomoči organizacij in društev ter posameznikov. Srečanje je bilo 6. avgusta zvečer na Boštjanovcovem vrtu. Čeprav je popoldne kazalo da bo dež, se je na večer razjasnilo in v lepem poletnem večeru in noči je srečanje nemoteno potekalo. Že ob devetnajsti uri so zadoneli prvi akordi ansambla »Trček«, ki že vrsto let redno igra na tej prireditvi. Ko so povabljeni rojaki napolnili prireditveni prostor in se je na mizah zaiskrilo vino ter so zadišale podlipske specialitete, je odseljence pozdravil in jim zaželel dobrodošlico predsednik pripravljalnega odbora srečanja, domačini so pa izvedli kratek kulturni program. Da je bilo vzdušje čim bolj prijetno so poskrbeli humori-

sti še zlasti humoristkinja, ki je zastopala popularno Marico Hrdalo. Da je bilo srečanje prijetno priča to, da so se rojaki in drugi gostje razšli šele proti jutru, saj so neutrudni »Trčki« igrali do belega dne, kakor se reče.

Ni pa toliko važen sam potek srečanja. Veliko bolj važen je namen srečanja. Ta pa je lep in iskren — ohraniti vezi med rojaki po drugih krajih in na tujem ter domačini, gojiti in negovati ljubezen do rodne zemlje, do podlipske doline, do svoje domovine in naroda. Da odseljenci in domačini ljubijo svoj rod so priča pesmi, ki vsako leto zvone na srečanju. Slovenske pesmi dajo srečanju pravo barvo in podobo.

Še se bomo srečevali in vsako leto, upajmo, bo srečanje še bolj lepo in mogočno. Že letos se ga je udeležilo okrog 700 ljudi, kar je za tako majhen kraj prav gotovo lepa številka.

Organizatorjem so za ves njihov trud in skrb prav gotovo največja nagrada besede, ki jih je izrekel rojak iz Amerike: »Bil sem na srečanjih, na piknikih v Škofji Loki, pa se mi tukaj veliko bolj dopade. Vse je tu bolj domače, pristrčno, neponarejeno.«

Žareli so nageljni, ki so jih dekleta in žene v narodnih nošah pri vходу pripenjale gostom, žarele so oči vsem, ki so se ta večer zbrali v Podlipo. Lepi spomini, ki so jih odnesli na svoje domove, jih bodo prihodnje leto prav gotovo spet pripeljali v rodno vas, med prijatelje in rojake!

Ivan Malavašič

Prvi avto-moto rally

Priredila ga je športna komisija pri AMD Vrhnika

V nedeljo, 10. julija, je športna komisija AMD prvič priredila avto-moto rally. Prireditelj je bila posvečena počastitvi letošnjih jubilejev tovariša Tita, Dnevu borca, dnevu Zveze šoferjev in avtomehanikov in pa tudi preverjanju znanja športnih funkcionarjev v tem društvu.

Samega tekmovanja se je udeležilo le skromno število tekmovalcev, na startu jih je bilo 19, od tega štiri motoristi, vendar pa mislimo, da je naš prvi rally uspel in da smo dosegli zastavljeni cilj.

Na cilju v Močilniku po 94 kilometrih prevoženih (pretežno slabih poti p. s. uredništva) po naši občini ter časovnih kontrolah, preverjanju spretnosti, testiranju in tajni kontroli, kjer smo na žalost ugotovili, da se 83 % tekmovalcev ne zna ustaviti pri znaku »USTAVI«, so bili razdeljeni pokali, diplome in pri-

znanja za sodelovanje. Najbolje so se uvrstili:

Razred avtomobili:

1. mesto Drago Gorenc AMD Vrhnika
2. mesto Janez Vehar AMD Vrhnika
3. mesto Tomo Lavrenčič AMD Vrhnika

Razred motoristi:

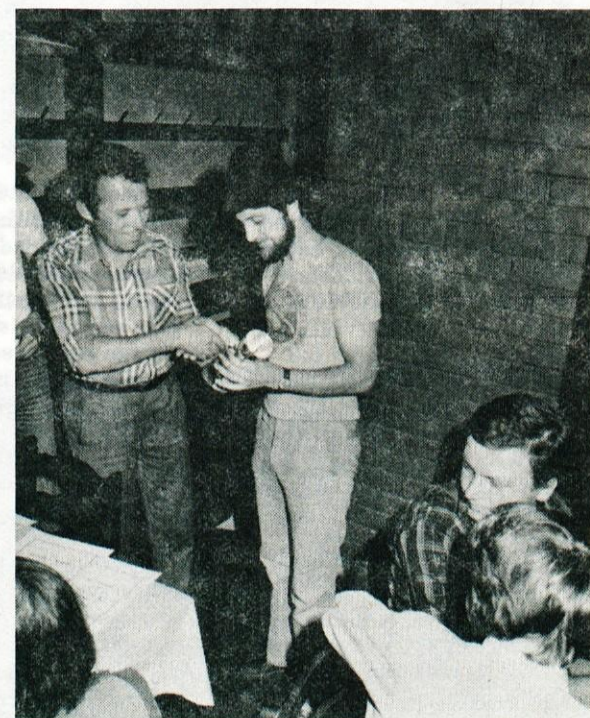
1. mesto Marjan Celarc AMD Vrhnika
2. mesto Janez Celarc AMD Vrhnika
3. mesto Janez Petrič Vrhnika

Že ta kratek zapis o našem prvem turističnem rallyju v občini naj bo vabilo vsem ostalim voznikom, da se prihodnje leto udeleže tega tekmovanja v čim večjem številu!

Športna Komisija AMD Vrhnika

Zmagovalec prvega turističnega rallyja med avtomobilisti Dragan Gorenc

Prvo mesto med motoristi pa je osvojil Marjan Celarc

VEČKRATNE VAJE BOLJŠA PRIPRAVLJENOST

Tako kot v preteklosti je tudi danes na Logu najbolje organizirano prav Gasilsko društvo, saj tudi v naši krajevni skupnosti posvečamo vse večjo pozornost varnosti naših občanov. Tako smo v lanskem letu za boljše pripravljenost in pomoč pri požarih in elementarnih nesrečah, za dan republike, na najvišji točki v naši vasi, postavili novo sireno. Njen glas se sliši do Dragomerja, Bevk in Drenovega griča. Pri tem delu so naši krajanji prispevali kar 365 ur prostovoljnega dela.

Pri naših vajah prihaja vse bolj do izraza sodelovanje s štabom Civilne zaščite v krajevni skupnosti. Tako sta v sklopu civilne zaščite vsako leto predvideni dve večji skupni vaji – ena dnevna in ena nočna. Naša zadnja dnevna vaja je bila zelo uspešna, izvedli pa smo jo v Jordanovem kotu. Vajo si je ogledal tudi predsednik občinskega štaba za Civilno zaščito. O vaji smo predhodno obvestili vsa sosednja gasilska društva, Postajo milice in Poklicno gasilsko brigado. Glas naše sirene pa je priklical tudi Gasilska društva iz sosednje občine, še zlasti moramo pohvaliti gasilce iz Notranjih Goric, ki so prišli v zelo kratkem času in se tudi pridružili naši vaji. Ta je bila v dobrih dveh urah uspešno zaključena, uspeh pa moramo pripisati izurjenosti naših vrlih gasilcev in članov Civilne zaščite.

Da bi lahko kar najuspešneje opravljali svojo humano dejavnost, so opravili naši gasilci in člani Civilne zaščite dvomesečni tečaj, katerega je obiskovalo 16 članov in so na koncu tudi vsi uspešno opravili preizkus znanja za izprašanega gasilca. Tako imamo danes v našem Gasilskem društvu že 56 izprašanih gasilcev. Pri tem preizkusu znanja sta bila navzoča tudi člana Občinske gasilske zveze, poveljnik tovariš Urban Žirovnik in tajnik tovariš Nejko Nusdorfer.

Naše Gasilsko društvo pa ima danes poleg skrbi za čuvanje življenj naših občanov in njihovega premoženja še druge probleme. Eno najbolj perečih vprašanj je prav gotovo razpadajoči gasilski dom, ki je bil zgrajen pred več kot petdesetimi leti. Zgradili so ga naši napredni in zavedni ustanovni člani. Nekateri od ustanoviteljev so danes še med nami: Remškar Ivan, Kozjek Peter, Mavsar Albin, Verbič Jože, Verbič Franc, Remškar Matija. Ti tovariši danes prav gotovo z žalostjo gledajo ta razpadajoči dom, ki je bil nekoč njim in njihovim vrstnikom v ponos. Po vojni je dom menjal več lastnikov; vsi pa so ga le izrabljali, le popravljali in vzdrževali ga ni nihče.

Pred nekaj leti je prišel dom zopet v roke Gasilskemu društvu Log in člani danes vestno varčujemo in razmišljamo o tem, kako bi ga lahko usposobili in ga vrnili

Notranjski zdravstveni dom
NZD VRHNIKA – DS TOZD
Zdravstvo Vrhnika

RAZPISUJE

prosto delovno mesto snazilke.

Ponudbe pošljite na naslov
NZD Vrhnika v 8 dneh po
objavi.

njegovemu prvotnemu namenu. To bi bilo hitro urejeno, če bi bilo le finančnih sredstev dovolj. Nekaj denarja je društvo res že prihranilo, toda za adaptacijo je to še vedno premalo. Tako smo napisali več prošenj na ustrezne forume kot so Občinska gasilska zveza, Kulturna skupnost, a odgovora še nismo dobili od nikoder.

Na prošnjo našega društva za pomoč pri obnovi doma so se oglasili le nekateri kmetijski proizvajalci in zasebni obrtniki ter nekateri krajanji. Tako so lastniki gozdov pripravljene preskrbeti les za ostrežje, ostali pa bi sodelovali z lastnimi stroji, avtomobili in prostovoljnimi delom. Tako smo na zboru našega Gasilskega društva sklenili, da bomo vsa možna dela opravili s prostovoljnimi delom, denar pa bomo rabili le za nakup materiala in za zahtevnejša strokovna dela.

Seveda pa brez finančne pomoči, dobra volja in vsa prizadevanja naših krajanov, še zlasti pa članov Gasilskega društva, ne bodo dovolj in ne morejo roditi željenih sadov!

ANTON KAVČNIK
PGD – LOG

ZAHVALA

Ob nedoumljivi izgubi najinega očeta

MALAVAŠIČ FRANCA-MATEVŽA

vsem za vse hvala

Ivanka in Jana

ZAHVALA

Ob nenadni nenadomestljivi izgubi našega dragega moža, očeta in starega očeta

JANEZA PETRIČA

se prisrčno zahvaljujemo vsem, ki ste ga v tako velikem številu spremili na njegovi zadnji poti in mu poklonili vence in cvetje, nam pa izrazili sožalje.

Zahvaljujemo se sorodnikom in sosedom, ki so nam nudili pomoč in vsem, ki so nam v težkih trenutkih stali ob strani. Zahvaljujemo se tudi delovnim organizacijam Usnjeni konfekciji, Kmetijski zadrugi in Plamasu, posebno pa Gasilskemu društvu iz Blatne Brezovice in njegovemu predsedniku za poslovilne besede.

Vsem še enkrat iskrena hvala!

Žena, sin in hčeri z družinami

ZAHVALA

Ob tragični smrti našega moža, očeta, sina in brata

JANEZA OGRINA

z Vrhnike

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem za izrečeno tiho sožalje, darovano cvetje ter za vso pomoč, ki so nam jo nudili v težkih urah.

Posebno se zahvaljujemo tudi delovnim organizacijam Iskra-TOZD tovarna antenskih naprav Vrhnika, Kmetijski zadrugi Vrhnika, Mlečni restavraciji, Hotelu »Mantova«, Sava Kranj – obrat Vrhnika. Prav tako iskrena hvala tudi govornikom za poslovilne besede, pevcem in godbi.

Neutolažljiva žena Milena, sin Beni ter ostali domači

ZAHVALA

Ob smrti našega dragega moža in očeta

FRANCA GOSTIŠE

iz Blatne Brezovice

se zahvaljujemo vsem, ki so ga zvesto obiskovali med boleznijo, ga spremili na njegovi zadnji poti, mu darovali cvetje in nam izrazili sožalje.

Iskreno zahvalo smo dolžni doktor Kogoj za dolgoletno zdravljenje in obiske na domu, sorodnikom in sosedom, gasilcem iz Blatne Brezovice ter njihovem predsedniku za poslovilne besede.

Vsem in vsakomur, ki ste počastili njegov spomin, iskrena hvala!

Vsi njegovi

ZAHVALA

Ob tragični smrti naše dobre mame

FRANCKE PRESTOPNIK

Cenetove mame

iz Blatne Brezovice, ki smo jo pokopali 19. maja letos, se iskreno zahvaljujemo vsem, ki so se poslovili od nje in jo v tako velikem številu pospremili na njeni zadnji poti in ji darovali vence in cvetje.

Posebna hvala vsem, ki so nam kakorkoli pomagali in sočustvovali z nami!

Žalujoči otroci

ZAHVALA

Najtopleje se zahvaljujem vsem, ki so počastili ter spremili našega ata, moža in deda

VINKA MIHEVCA

rejca malih živali z Vrhnike na njegovi zadnji poti.

Hvala vsem za izrečeno sožalje in darovane vence. Posebna hvala tudi »Žitu« in »Savi« za darovano cvetje in gmotno pomoč.

Še posebno se toplo zahvaljujemo tovarišu Otmarju Jeršinovcu, ki je v imenu Društva rejcev malih živali opisal pokojnikovo 40-letno delo v društvu in mu v zadnje slovo izpustil jato golobov.

Hvala vsem!

Žena Ivanka, sin Stane z družino in hčerka Mira z družino

Gostovali smo v Avstriji

Na zaključni prireditvi »Naša beseda 77« (občinska je bila, če se še spomnimo, zaključena konec meseca marca), ki je bila letos v Medvodah, je bila vrhniška mladinska dramska skupina izbrana za najboljšo in tako določena, da zastopa Jugoslavijo na festivalu mladinskih dramskih skupin v Bad Ratkensburgu v Avstriji, s komedijo Dama – škrat. Na tem festivalu so poleg avstrijskih mladinskih dramskih skupin sodelovale še madžarska skupina iz Budimpešte, skupina iz Belgije, iz Kölna, iz Sofije in naša skupina.

Vrhniška dramska skupina, sestavljena iz 23 mladih deklet in fantov, je odšla na pot 3. julija, spremljali pa so jo režiser Sergej Verč, dramaturg Jože Rode in predstavnik ZKO Jože Vozny. Scena je potovala s kamionom za njimi.

Mladi igralci še danes ne morejo pozabiti, kako prisrčen je bil sprejem v Avstriji. Nastanjeni so bili v internatu, vse skupine pa so nastopale v telovadnici Zvezne gimnazije. Predstave so si ogledali člani ostalih nastopajočih skupin, kritiki in pa seveda domačini iz tega mesta. Tudi na tem nastopu je naša skupina požela največji aplavz, kljub temu, da so predstavili delo v slovenskem jeziku. Bili pa so tudi edini, ki so odigrali delo iz svetovne klasike v moderni priredbi.

Naši mladi igralci se nočejo hvaliti in skromno povedo, da so bili tudi na tem festivalu najboljši. In to je za tako mlado dramsko skupino, saj so skupaj komaj leto dni, res lep uspeh, ki obenem pomeni velik uspeh za celo Jugoslavijo. Po uspešni uprizoritvi jih je takoj obiskal tudi jugoslovanski konzul v Gradcu, se izredno pohvalno izrazil o njihovi predstavi in se jim zahvalil za tako uspešen nastop. Trije predstavniki naše skupine so v Bad Ratkensburgu ostali še tretji dan in se udeležili sprejema pri županu mesta, ostali pa so se tega dne že vrnili domov.

Seveda pa so mladi izkoristili to gostovanje tudi za navezovanje stikov in sklepanje prijatelj-

stva s člani ostalih skupin. Tako imajo že vzpostavljene trdnjše vezi s skupino iz Budimpešte in skupino z Dunaja in pravijo, da bodo te stike še naprej razvijali.

Gotovo je tudi tu mesto, da se v imenu vseh občanov Vrhnike in še zlasti tistih, ki ljubijo gledališče, vsem mladim te dramske skupine in njihovemu vodstvu zahvalimo za tako uspešno zastopanje Jugoslavije v tujini, jim še enkrat iskreno čestitamo in jim obenem zaželimo, da bi bilo njihovo delo tudi v novi sezoni 77/78 tako uspešno in da bi ponovno ponesli ime Vrhnike v svet! th

Tatjana Samardžič in Niko Nikolčič v komediji Dama - Škrat, s katero so naši mladi igralci sodelovali na festivalu mladinskih dramskih skupin v Avstriji

Ob otvoritvi nove žage smo si v Borovnici lahko ogledali tudi razstavo likovnih del, ki so jih razstavili ustvarjalci iz Borovnice

Z veseljem skrbi za Cankarjev dom

Sobotno dopoldne je bilo in čeprav še malo zgodaj, je sonce že kar toplo grelo tam izza daljnega Ljubljanskega vrha. Z najlepšimi nameni sem sklenil ogledati si rojstno hišo našega velikega pisatelja Ivana Cankarja. Potem, ko sem se oglasil pri nadvse prijazni Franji Jeri, sem se odločil potožiti njene težave in dolžnosti, ki so obenem tudi naše, še v »Naš časopis«.

V že navsezgodaj topli hiši na Klanecu številka 2, stanuje Franja Jeri, priletna ženica, katere odlika je dobrota, prijaznost do vsakega človeka in velika vztrajnost pri vzdrževanju Cankarjeve in svoje domačije. Ko je namesto ure zbudila fanta, ki sta pri njej na stanovanju, je vzela ključ in me povabila v hišo, ki nosi številko 1, v kateri se je rodil naš veliki genij Ivan Cankar. Ob njeni razlagi sem si ogledal vse, do najmanjše podrobnosti in se čudil, kako veliko ve o našem pisatelju. Kar zasmilila se mi je, ko sem pomislil, kolikokrat mora vsak dan povedati eno in isto stvar, vsako minuto mora biti pripravljena na morebitne obiskovalce, a verjeti ne morem, da za vse to zasluži le 600 novih dinarjev.

Cankar je nekoč opisal Klanec kot kraj siromakov, ni se zmotil, tudi glede krivic, ki so se ljudem dogajale in se še dogajajo. Vrhniki, kako žalostni smo lahko, ker znamo tako malo ceniti našega rojaka, ki nas je s svojimi čudovitimi deli povzdignil, ponesel naše ime v svet in tako tudi doprinesel k temu, da je danes Vrhnika turistično obiskan kraj! Mi pa smo danes še vse premalo storili zanj. »Tovariš Vintar se je včasih zelo boril za našega genialnega ustvarjalca, današnji uradniki tam na občini, še poznam jih ne, se pa zelo malo brigajo,« je povedala Franja Jeri. Popolnoma strinjam se z njo, saj smo na veliko stvari pozabili. Tudi kakšno oznako, kje stoji pisateljeva rojstna hiša, bi bilo treba postaviti ob Tržaški cesti, da ne bi tujci v Bistri in še marsikje drugje spraševali zanj. Tudi grob Cankarjevih bi bil lahko bolj urejen, kajti tudi to je del kulture, a žal ni dovolj, če je urejen in obiskan le enkrat na leto. Naši osnovnošolci se lenobno sprehajajo po Vrhniki in ne vedo kam in le če učitelji določijo skupino, zaidejo

tudi do groba Cankarjevih. Tudi pri teh stvareh se pokaže, koliko smo kulturni, saj ne znamo še dovolj ceniti bogastva, ki nam je dano.

Na koncu moram še enkrat pohvaliti Franjo Jeri, ki tako vztrajno skrbi za pisateljev dom in lahko ji zavidamo, da ima v sebi toliko duha, s katerim z vsem srcem služi spominu na Cankarja, ki ga je v svojih mladostnih letih tudi poznala.

Upajmo torej, da bodo nekoč le postavljene oznake, kje stoji Cankarjeva rojstna hiša, da bodo vsi predmeti v tej hiši zavarovani, sicer bodo ob obiskih najrazličnejših ljudi počasi tudi skopneli, želim pa tudi, da Cankar ne bi bil le tako velik ustvarjalec, ampak del vsakega Vrhnika, da bi vsak izmed nas nosil v sebi čudovite misli, ki vodijo k pravičnosti in poštenju.

Napisal Franci Tršar
Slikovno opremil Janko Lampe

Ivan Malavašič, slikar, glasbenik in pesnik iz Podlpe, je v samozaložbi izdal 1. zvezek svojih pesmi, z naslovom »Domači vasi«. Njegove pesmi so naprodaj v vrhniški knjižnici po 20 dinarjev.

OBČANI VRHNIKE

V DNEH, KO BO VRHNIKA GOSTITELJICA 3. ZBORA NOTRANJSKIH AKTIVISTOV IN BORCEV, MORAMO POSKRBE TI ZA ČIM LEPŠI IZGLED NAŠEGA KRAJA. ZATO PROSIMO, DA ŽE V PE TEK, TO JE 9. SEPTEMBRA, IZOBESITE DRŽAVNE, SLOVENSKE IN PARTIJSKE ZASTAVE TER PRIMERNO DEKORIRATE IZLOŽBENA OKNA Z USTREZNIMI NAPI SI, SLIKAMI ITD.

ŠE ZLASTI PA MORAMO VSO SKRB POSVETITI UREJENI OKOLICI NAŠIH STANOVANJSKIH HIŠ IN OSTALIH ZGRADB

PREMAJHEN ODZIV

Na lanskoletni kulturni akciji »človek, delo, kultura« smo se s predstavniki delovnih organizacij dogovorili, da moramo neprestano skrbeti zato, da so vse kulturne dobrine v največji možni meri dostopne vsem našim delovnim ljudem in občanom.

Tako smo se v iskanju možnih poti, na kakšen način bi bilo to mogoče tudi dogovorili, da ne bomo pozabili na kulturne prireditve, ki bi bile bližje delavcem iz drugih republik, ki so zaposleni na Vrhniki.

Tako je kot prva prireditev iz tega okvira bil konec julija nastop folklorne ansambla TANEC iz Skopja, znanega interpretatorja pesmi in plesov vseh jugoslovanskih narodov, ki ga odlikujejo originalnost, izreden ritm, živopisne narodne noše in izbor instrumentov.

O gostovanju tega svetovno znanega ansambla so bile seznanjene vse delovne organizacije v naši občini, a nas je obisk na prireditvi prepričal, da so te o tem svoje delavce premalo obvestile, čeprav so bile tudi naprošene, naj odkupijo zanje nekaj kart (po 20 dinarjev), saj je bila dvorana Cankarjevega doma, če odmislimo vse obiskovalce, ki služijo vojaški rok na Vrhniki, prazna in ne usaj za silo polna, kot je sicer bila.

th